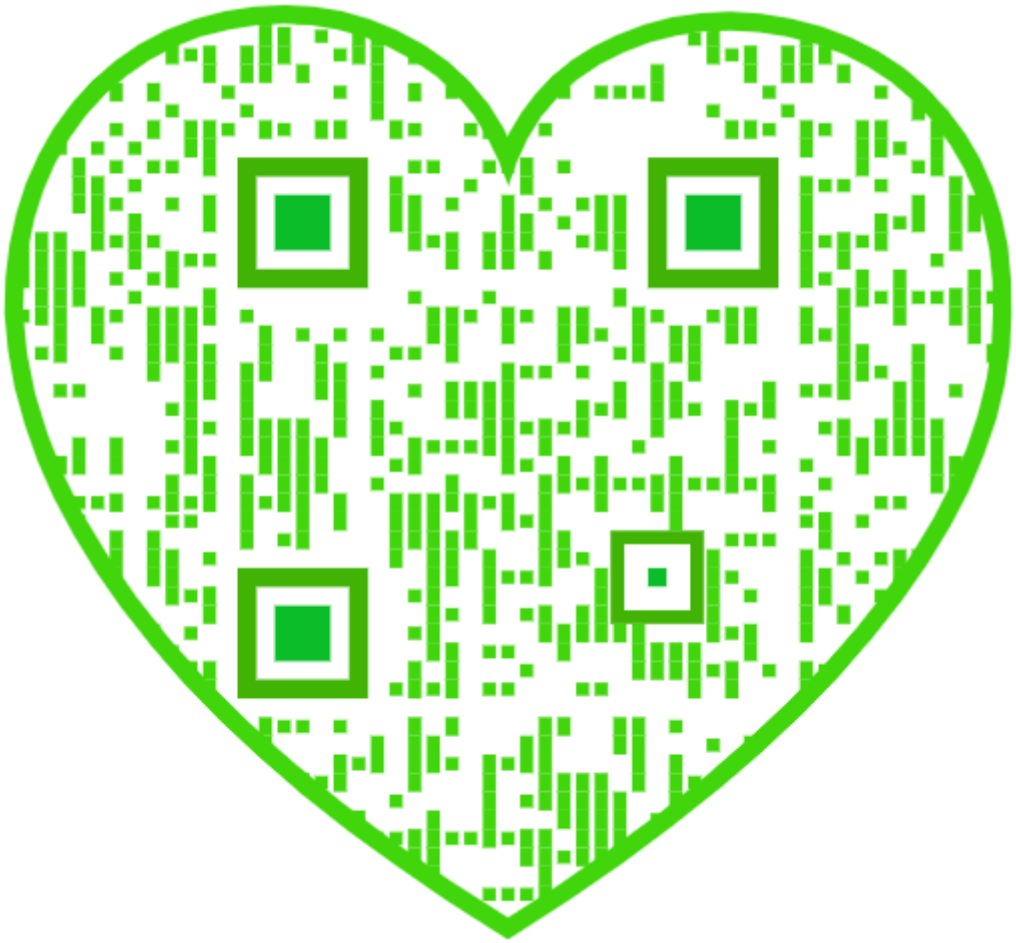

De Triomfeerende

MIN,

VREDESPEL.

Gemengt met Zang- en Snaarenſpel,
Vliegwerken, en Baletten.

Door

D. B.

t'AMSTERDAM,
By Paulus Matthyſz. gedrukt.

Voor d'Erfgenaamen van *Jacob Leſcailje*, op de Middeldam,
naaſt de Viſchmarkt, 1680.

Den wel Edelen geſtrengen

HEERE,

KONSTANTYN HUYGENS,

RIDDER, Heer van Zuilichem, &c.

Eerſte en preſiderende RAAD van ſyn Hoogheid, den Heere Prinçe van Orange.

MYN HEER,

Wanneer ik, op het aanhouden van eenige myner vrienden goet dacht dit ſtukje in 't licht te geven, heb ik de vrymoedigheid genomen uwen doorluchten naam daar voor te ſtellen: Doorluchten zeg ik, dewyl'er meer als een weg tot de glory leid. Parnas is niet minder voorzien van Laurieren, als het Oorlogsveld, en my dunkt, datze daarom mogen gezegt worden alzoo keurelyk een welſtant te geven, om datze met geen bloed bevlekt zyn.

Dit Blyſpel, eenigſins wel uitgevoert, zal om zyn ongemeenheid licht niet onbevalligh zyn, en konnen dienen tot een ſchetze, om iet grooters op die wyze, met meer naauwkeurigheid en tyd bedacht, op ons Nederduits Tooneel te brengen; om allengs op het voorbeeld van Italianen en Franſſen, onder een goede beſtiering van die daar over geſtelt zyn, d'aanſchouwers met vermaak te ſtichten, en zonder onnodige

afwyking van de geregeltheid der ouden het Toneelſpel een rykelykheid en luiſter by te zetten, die 't zelve zoo wel bondigh zouden maken, als ſierlyk, eveneens gelyk de zelve oranjeboomen, in de galeryen van een Vorſtelyken hof geſchakeert, het zelve zoo wel verheerlyken, als zy tot nuttigheid en voordeel dienen.

Ik zoude hier met waarheid kunnen ophalen, hoe loffelyk U wel Edt: zoo in gezantſchappen, als andere zaaken van belang, ten dienſte van uw Prins en Vaderland zich heeft gequeeten, en met zoo veel beleit als yver en trouw zulk een langen reex van jaren als Raed en Secretaris het doorluchtige Huis van Oranje, zelfs in zulke bekommerlyke tyden, bedient heeft. Hoe U wel Edt: de Latynſche, Griexe, Hoogduitſche, Spaanſche, Italiaanſche, Franſe en Engelſe Talen als in eigendom bezit: En hoe de zelve tot grooter verwondering in den drang van zoo veel bezigheden, de hand heeft helpen leggen zelfs aan den eerſten grondſteen van 't gebouw der Nederduitſche dichtkunſt, en onder zoo veel Letterhelden uitblinkt als een der vermaarſte en zuiverſte lichten. Daar en boven in de Muzyk d'uitſtekentſte meeſters het kan te raden geven, zoo wel in het maken, als in het loflyk uitvoeren; en de betoverende overeenſtemmingh van uw bekorelyke luit leid de harten en zielen op wat wyze en werwaarts het haar behaaght: In 't korte, ik zoude my konnen uitbreiden over de kracht van uw verſtand, en de verheventheid van uw doorluchten geeſt, en zoo veel andere hoedanigheden die U wel Edt: als aangeboren zyn, indien ik niet dacht dat zy de keurlykſte lofrede te boven gingen, en dat perſoonen van een uitſtekende

ſtekende waarde nooit verlieft op lof zyn, hoewel zy al hun gedachten laten gaan om die te verdienen. Ik zal al die loffelyke gaven dan voorby gaan, en alleen verzoeken U wel Edts: beſcherminge tegen allen, die dit werkje, 't zy uit nyt of drift, om door beriſpen gaauw te ſchynen, zouden willen onderdrukken. Ik laat hen naar hun zinlykheid veroordeelen, wanneerme maar geoorloft is my te beroepen van de wind en ſchimmen van hun vernuft op de vaſtigheid en 't wezen van uw doordringend oordeel. Konnen wy ook wel iets ten tooneel brengen, dat U wel Edt: niet beter als wy zoude uitvoeren? konnen wy wel een aanſlagh doen ſpelen, daar U den uitſlagh van onbekent kan zyn, en konnen wy zulke ed'le, en zinlyke gedachten vervatten, die niet ver onder de edelheid, en zinlykheid van uw gedachten zyn? myn Zangnimf onderwerpt zich dierhalven gewilligh uw rechtvaardigh vonnis.

Verſtrektme uw heusheid een Apollo, hoogh gewyt,
Zoo ſchuile ik achter u geprezen, en bevryt.

En ten leſten zal ik myn arbeid niet onwenſchelyk beſteed achten, dewylze U wel Edt: niet onaangenaam is geweeſt, en ik aan de werelt mag betuigen met hoe grooten yver dat ik ben,

Myn HEER,

U wel Edts.

Ootmoedige Dienaar,

D. BUYSERO.

Voor den Lezer.

IK heb niet ondienſtigh geacht en voor myn zelven, en tot onderrichtingh van den Lezer, dit Werkje met den Druk gemeen te maken; om te toonen dat het noch om aanſtotelyckheden, noch om die ſchynreden die men voorgeeft, van dat daar te groote onkoſten toe van noden zyn, niet op d'Amſterdamſche Schouburgh vertoond werd. Wat het eerſte aangaat, daar van pleit het werk zich zelven vry. Wegens het andere zullen wy alleen dit zeggen; dat'er alreets vry wat onkoſten zyn gedaan, daar het geheel naaulyks 2000 gulden zoude uitmaken. 't Geen elk wel kan zien van zoo klein een gevolgh te zyn, dat het niet in vergelyking kan komen, by 't geene oogenſchynelyk en genoegſaam buiten twyffel de Schouburgh daar by zoude winnen, al was daar geen andere reden toe, als dat de nieuwsgierigheyd van zoo veel veranderingen in Muzyk, verſierſels van Tooneelen, Danſen, &c. en het zweemſel naa d'Italiaanſche en Franſche Opera, die hier te lande meer vermaart, als bekent zyn, genoegſaam door den ongewoonen toeloop van allerley ſoort van Menſchen, en inzonderheyd van de voornaamſte, deze onkoſten rykelyk zouden overdraagen. Om dan aan al de werrelt te doen zien, met welk een averechtſe ſtreek eenige afgunſtigen dit ſtukje hebben zoeken t'onderdrukken, en met welk een ydel voorgeven zy hun nydicheid trachten te verbloemen, heb ik, als in het voorby gaan, dit den gunſtigen Lezer eens willen aanwyzen: op dat men klaar zoude kunnen weeten, dat dit alleen voorkomt van Menſchen,

Qui nulla ferunt, quam ſua.

My is'er geen leet mede geſchiet, als die noch eer noch baat daar by hebbe gezocht, maar alleen 't voordeel van den Armen, en 't vermaak der beminnaaren van de Tooneelpoezye.

VOORSPEL.

Het Tooneel vertoont een vermaakelyke Boſchagie.

VREDE. GELUK.

Vrede.

Verlatenw', ô Geluk, nooyt deze ſteê.

Geluk.

Waar kan men beter zyn bekoorelyke Vreê?

Beyde.

Geen onheil kom hier binnen,
Van hier al wat de ruſt bemorſt.
Elk Harder is een vorſt;
De Hardereſſen zyn vorſtinnen.

Vrede.

'K hou hier myn plaats.

Geluk.

'K wil hier ook weezen.

Beide.

De Min is hier al 't quaat, het geen wy vreezen.

Vrede.

De weſte wind verfriſcht hier maar de jeugt.

Geluk.

Al 't leet is hier verkeert in vreugt.

Beide.

Men hoort hier daatlyk antwoord geeven,
Op 't zuchten van een hart.
Dits d'Echo op de minneſmart,
En geeft de wanhoop 't leven.

Vrede.

'K heb in dit aangename woud
Voor eeuwig myne plaats verkooren,

Geluk.

En niemand zal myn ruſt verſtooren,
Zoo lang gy hier uw zetel houd.

Vrede.

V O O R S P E L.

Vrede.

'K houw hier myn plaats.

Geluk.

'K wil hier ook weezen.

Beyde.

De Min is hier al 't quaad het geen wy vreezen.

Pan.

Uw goddelyck geluit
Verwint zelfs ons verlangen.
Dies voegenw' onze fluit
By 't lieffelyk gewelt van uw gezangen,
Dat ons betovert houd gevangen
En haalt de ziel ten ooren uit.

Vrede en *Geluk.*

Zyt welkom in deez' tyd,
O veegod Pan, beſchermer der landsdouwen;
Wy wenſchen lang u hier te houwen,
Dewyl uw komſt ons hart verblyd.
Nu vreezen wy voor oorlog noch voor nyt.

Te gelyck.

Maar laat ons van geen oorlogsvlam meer ſpreeken,
Noch van de Nyt, dat ongetemde dier,
Maar zengenw' ons in 't minnevier,
Die door de Min niet word ontſteeken,
En niet met vreugd volgt zyn banier,
Indien hy leeft behoorde niet te leeven,
Want die alleen heeft over ons 't beſtier
En kan alleen volkomen blyſchap geeven.

Pan.

Komt hier, gy Saters, komt Menaden, en Silvaanen,
Helpt mede, in deezen tyd, den weg tot vreugde baanen.

Eenige Saters, Menaden, en Boſchgoden beſluiten 't Voorſpel met een genuchelyke dans.

Vrede. Verlatenw', ô Geluk, noit deze ſteê.

Geluk. Waar kon men beter zyn,

56

Baſſus Cont.

Vrede. Geen onheil kom hier binnen, Van hier al

Geluk. bekoo- re-ly- ke Vreê? Geen onheil kom hier binnen, Van hier al

Baſſus Cont.

Vrede. wat de ruſt bemorſt. Elk Harder is een vorſt, Elk Harder is een

Geluk. wat de ruſt bemorſt. Elk Harder is een vorſt, is een

Baſſus Cont.

b vorſt;
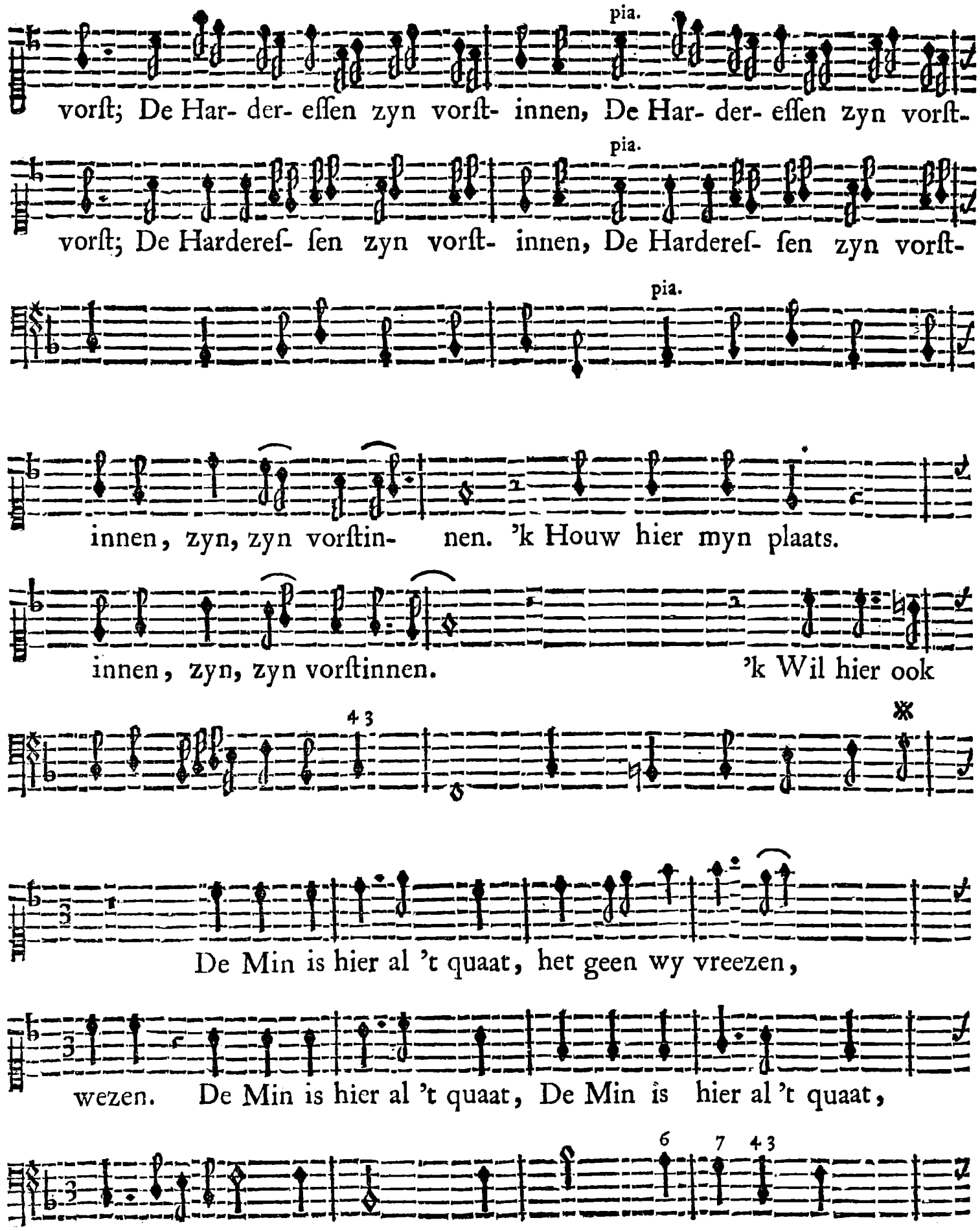
pia.
vorſt; De Har- der- eſſen zyn vorſt- innen, De Har- der- eſſen zyn vorſt-
pia.
vorſt; De Hardereſ- ſen zyn vorſt- innen, De Hardereſ- ſen zyn vorſt-
pia.
innen, zyn, zyn vorſtin- nen. 'k Houw hier myn plaats.
innen, zyn, zyn vorſtinnen. 'k Wil hier ook
De Min is hier al 't quaat, het geen wy vreezen,
wezen. De Min is hier al 't quaat, De Min is hier al 't quaat,

het

Vrede. het geen wy vreezen, De Min is hier al 't quaat, is hier al't quaat,

Geluk. het geen wy vreezen, De Min is hier al 't quaat, is hier al't quaat,

Baſſus Cont.

Vrede. het geen wy vreezen, het geen wy vreezen. De weſte wind ver-

Geluk. het geen wy vreezen, het geen wy vreezen.

Baſſus Cont.

Vrede. friſcht hier, maar de jeugt

Geluk. Al't leet is hier verkeert in vreugt.

Baſſus Cont.

Vrede. Men hoort hier daatlyk ant- woord geeven, Op 't zuch-

Geluk. Men hoort hier daatlyk ant- woord geeven, Op 't zuch-

Baſſus Cont.

Vrede. ten van een hart. Dit 's d'Echo, Dit 's d'Echo op de

Geluk. ten van een hart. Echo, Echo op de

Baſſus Cont.

Vrede. minneſmart, Echo, Echo op de minneſmart,

Geluk. minneſmart, Dit 's d'Echo, Dit 's d'Echo op de minneſmart,

Baſſus Cont.

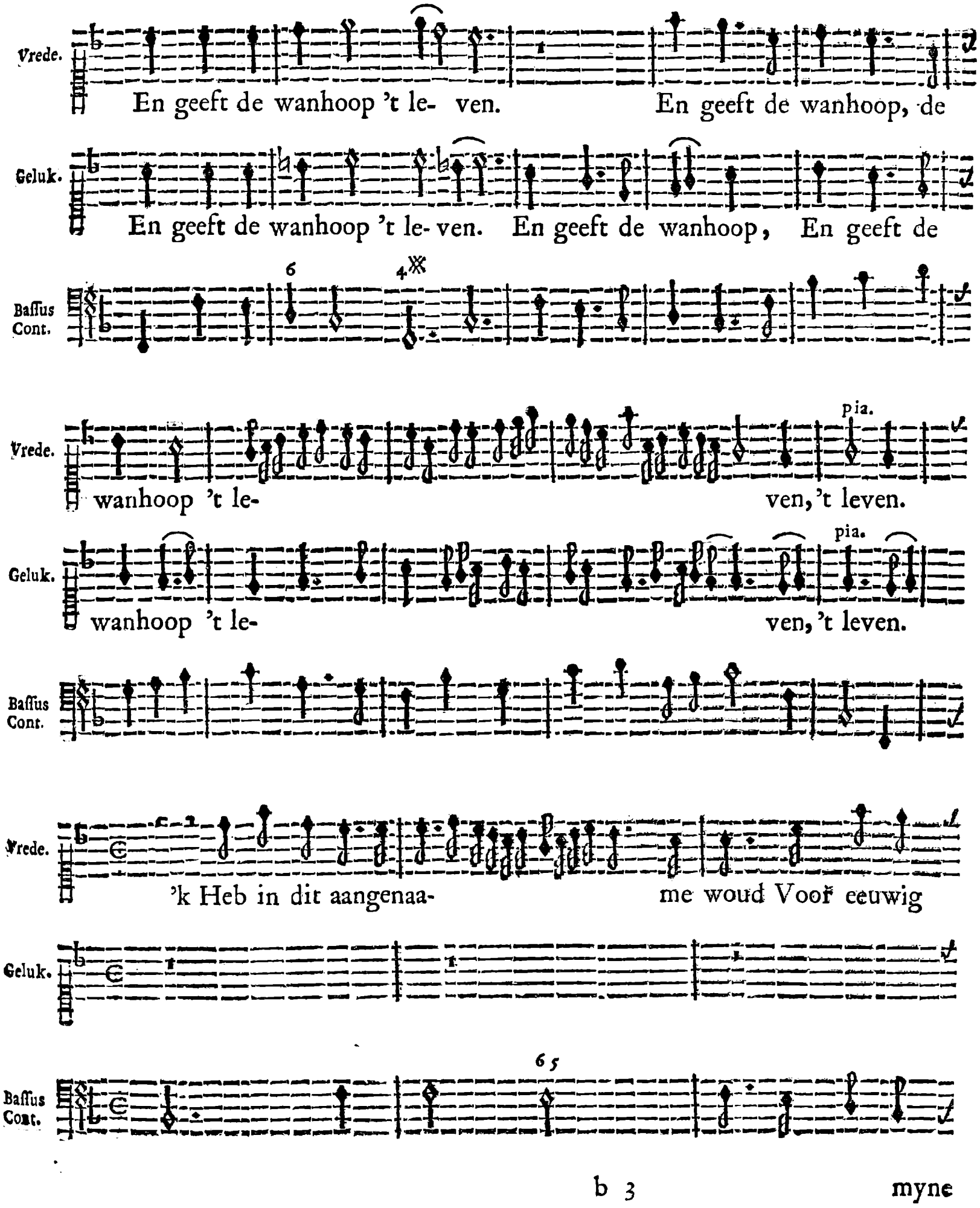
Vrede.
En geeft de wanhoop 't le- ven. En geeft de wanhoop, de
Geluk.
En geeft de wanhoop 't le- ven. En geeft de wanhoop, En geeft de
Baſſus Cont.
6 4
Vrede.
pia.
wanhoop 't le- ven, 't leven.
Geluk.
pia.
wanhoop 't le- ven, 't leven.
Baſſus Cont.
Vrede.
'k Heb in dit aangenaa- me woud Voor eeuwig
Geluk.
Baſſus Cont.
6 5

rede. myne plaats verkooren,

eluk. En niemand zal myn ruſt verſtoo- ren, Zoo lang gy

aſſus ont.

rede. 'k Houw hier myn plaats De Min is

eluk. hier uw ze- tel houd. 'k Wil hier ook wezen. De Min is

aſſus ont.

rede. hier al 't quaad het geen wy vreezen. het geen wy vree- zen.

eltk. hier al 't quaad, De Min is hier al 't quaad het geen wy vree- zen.

aſſus ont.

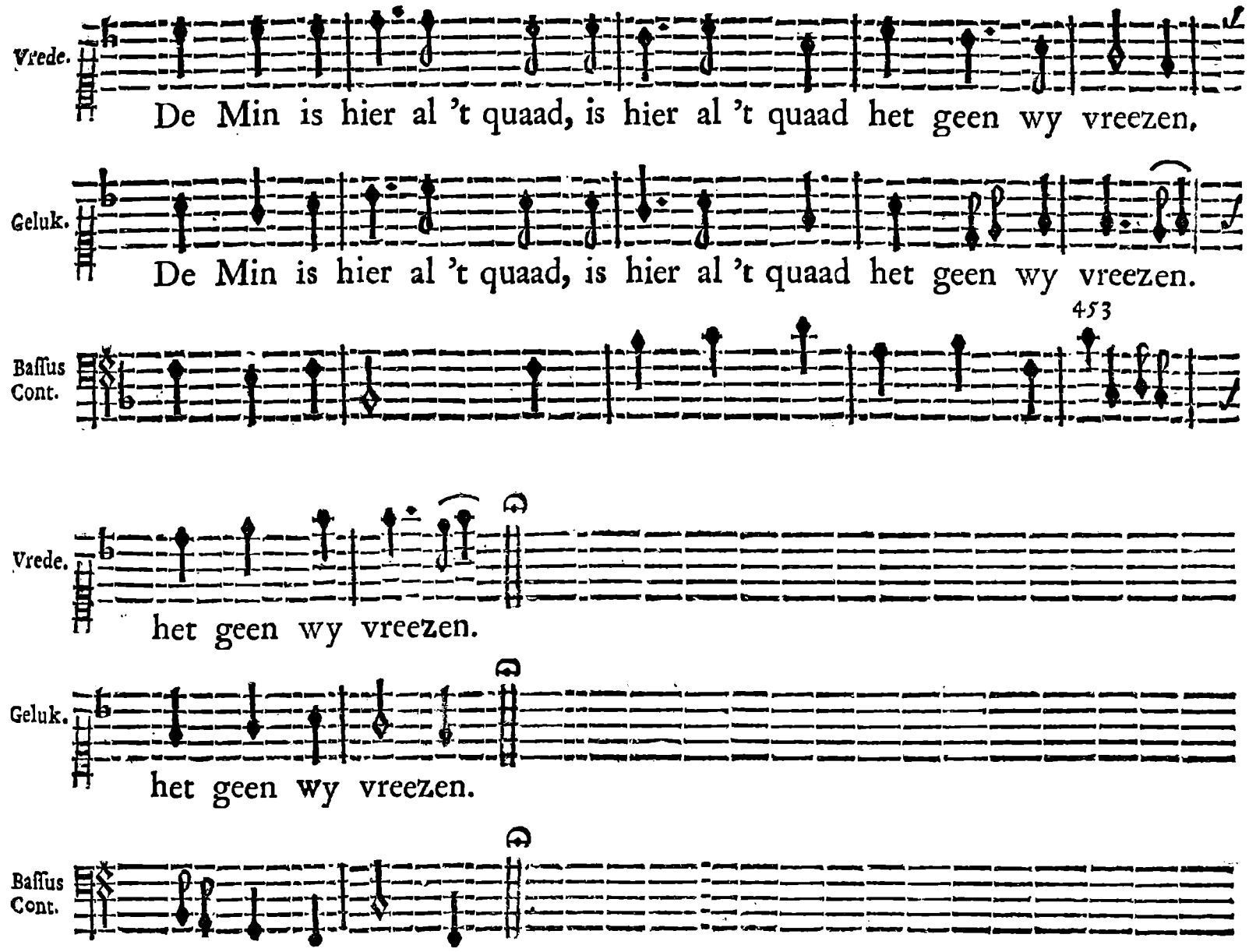
Vrede.
De Min is hier al 't quaad, is hier al 't quaad het geen wy vreezen,
Geluk.
De Min is hier al 't quaad, is hier al 't quaad het geen wy vreezen.
Baſſus Cont.
4 5 3
Vrede.
het geen wy vreezen.
Geluk.
het geen wy vreezen.
Baſſus Cont.

PAN.
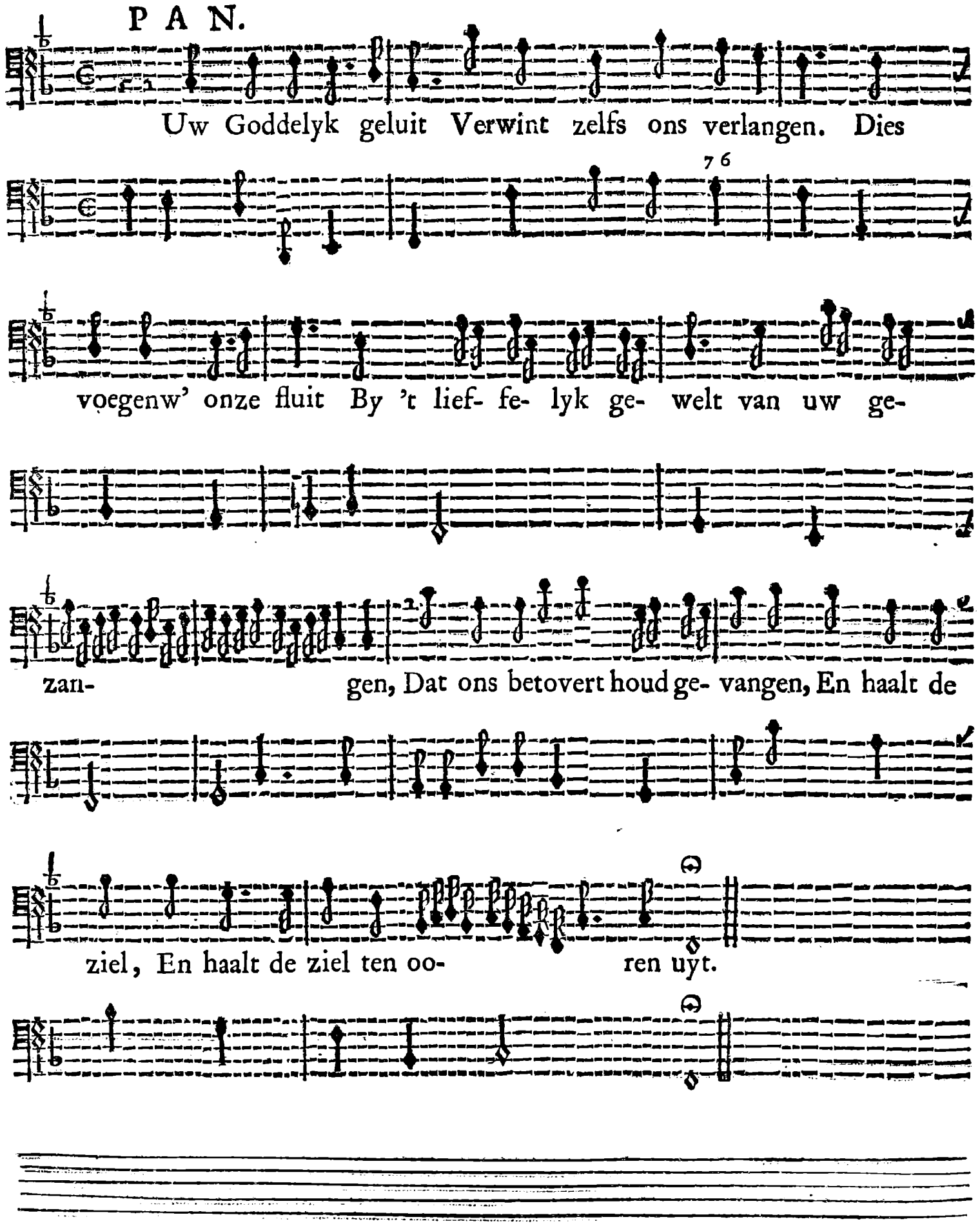
Uw Goddelyk geluit Verwint zelfs ons verlangen. Dies
7 6
voegenw' onze fluit By 't lief- fe- lyk ge- welt van uw ge-
zan- gen, Dat ons betovert houd ge- vangen, En haalt de
ziel, En haalt de ziel ten oo- ren uyt.

Zyt

Vrede. Zyt welkom in deez' tyd, O veegod Pan, be-

Geluk. Zyt welkom in deez' tyd, O veegod Pan, be-

Baſſus Cont.

Vrede. ſcher- mer der lands- douwen; Wy wenſchen, Wy wenſchen

Geluk. ſcher- mer der lands- dou- wen; Wy

Baſſus Cont.

Vrede. lang u hïer te houwen, Dewyl uw

Geluk. wenſchen, Wy wenſchen lang u hier te houwen, Dewyl uw

Baſſus Cont.

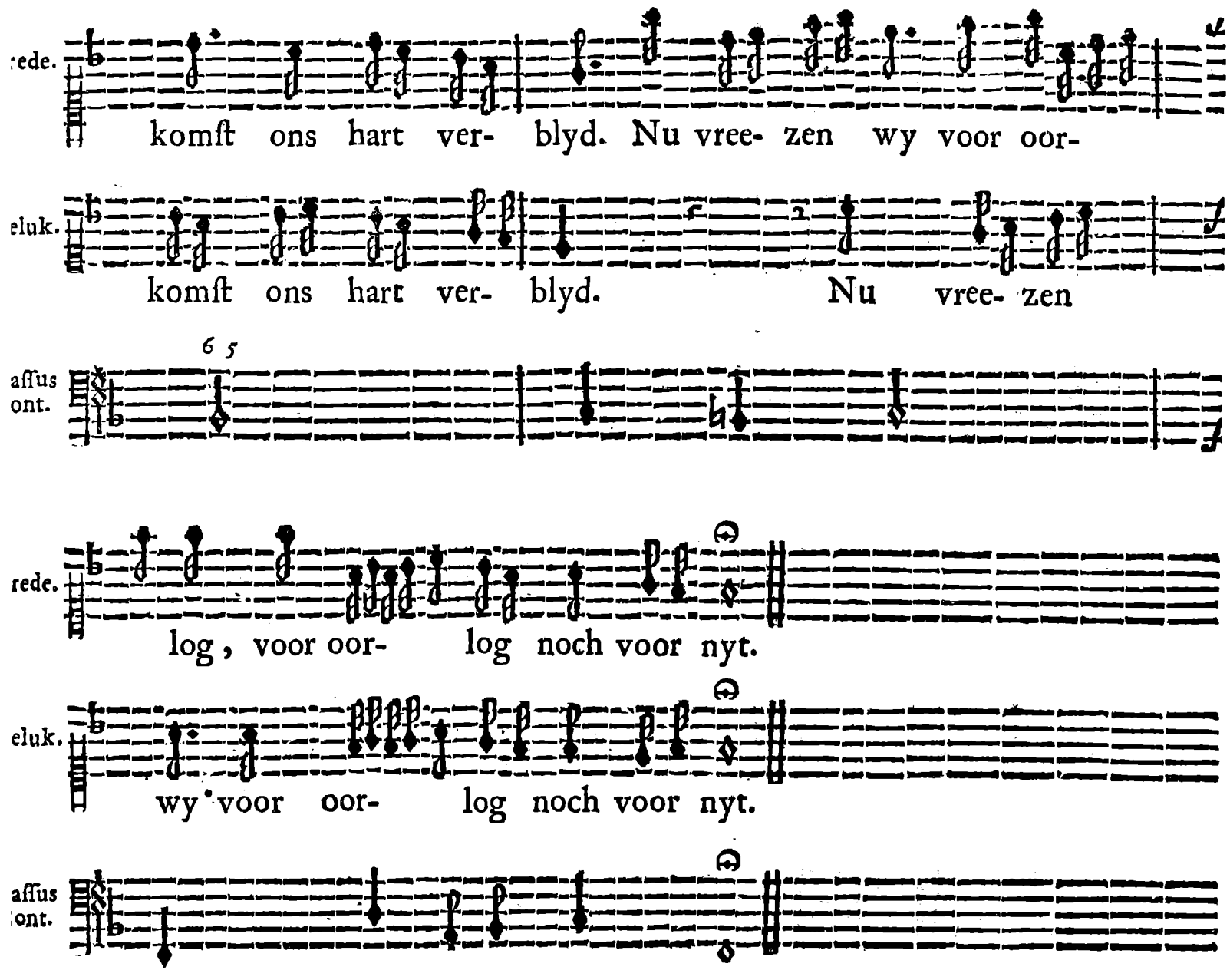
ede.
komst ons hart ver- blyd. Nu vree- zen wy voor oor-
eluk.
komst ons hart ver- blyd. Nu vree- zen
65
affus ont.
rede.
log, voor oor- log noch voor nyt.
eluk.
wy voor oor- log noch voor nyt.
affus ont.

Maar

a 3

Vrede. Maar laat ons, Maar laat ons van geen oor- logsvlam

Geluk. Maar laat ons van geen oorlogs vlam

Pan. Maar laat ons, Maar laat ons van geen oorlogsvlam

Baſſus Cont.

Vrede. meer ſpreeken, Noch van de Nyt, dat ongetemde dier, Noch van de

Geluk. meer ſpreeken, Noch van de Nyt, dat ongetemde dier, dat ongetemde

Pan. meer ſpree- ken, Noch van de Nyt, dat ongetemde

Baſſus Cont.

Vrede. Nyt, dat ongetemde dier, dat ongetemde dier, Maar zengenw' ons

Geluk. dier, dat ongetemde dier, dat ongetemde dier, Maar zengenw'

Pan. dier, noch van de Nyt, dat ongetemde dier, Maar zengenw'

Baſſus Cont.

Vrede. in 't minnevier, Die door de Min niet word ontſtee-

Geluk. ons in 't minnevier, Die door de Min niet word ontſteeken

Pan. ons in 't minnevier, Die door de Min niet word ontſtee-

Baſſus Cont.

ken,
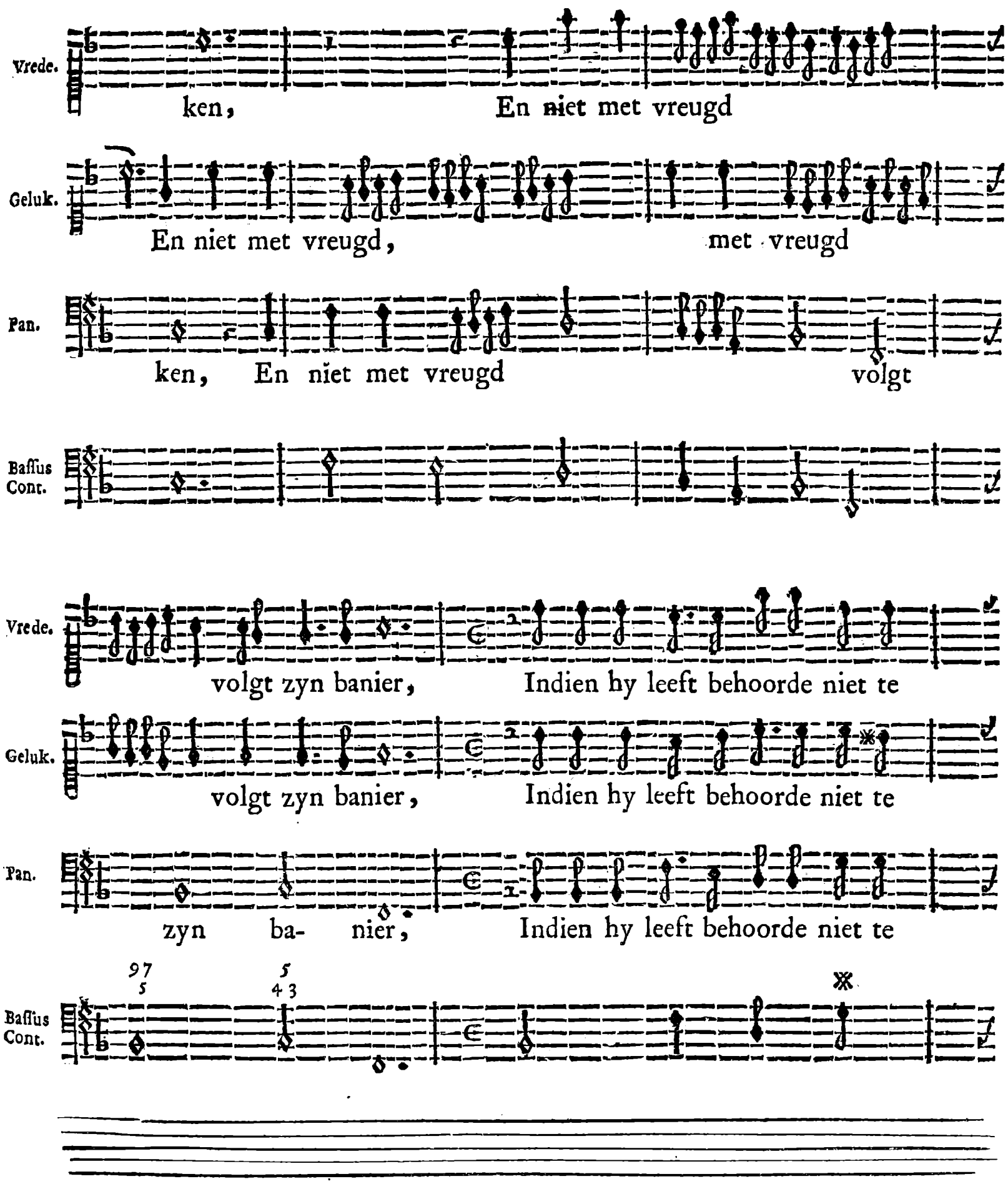
Vrede.
ken, En niet met vreugd
Geluk.
En niet met vreugd, met vreugd
Pan.
ken, En niet met vreugd volgt
Baſſus Cont.
Vrede.
volgt zyn banier, Indien hy leeft behoorde niet te
Geluk.
volgt zyn banier, Indien hy leeft behoorde niet te
Pan.
zyn ba- nier, Indien hy leeft behoorde niet te
Baſſus Cont.

Vrede. leeven, Want, Want die al- leen heeft over ons 't be- ſtier En

Geluk. leeven, Want, :ſſ: die al- leen heeft over ons 't be- ſtier En kan al-

Pan. leeven, Want die alleen heeft over ons 't be- ſtier En kan al-

Baſſus Cont.

Vrede. kan alleen vol- komen bly- ſchap, bly-

Geluk. leen vol- komen blyſchap, volkomen bly- ſchap, vol-

Pan. leen volkomen blyſchap, volkomen bly- ſchap, volkomen

Baſſus Cont.

ſchap

Vrede.

ſchap, bly- ſchap geven, volkomen bly- ſchap ge- ven, geven.

Geluk.

komen bly- ſchap geven, volko- men bly- ſchap ge- ven, geven.

Pan.

bly- ſchap geven, volkomen bly- ſchap ge- ven, geven.

Baſſus Cont.

VERTOONERS.

KUPIDO.
VENUS.
MARS.
CERES.
BACHUS.
NEPTUNUS.
EOLUS.
APOLLO.
JUPITER.
TWEE MINNAARS.
TWEE MINNARESSEN.

Stomme.

JUNO.
PALLAS.
HERCULES.
DIANE.
GANIMEDES.
MERCUUR.
DE FAAM.
DE VIER WINDEN.

VREDESPEL.

Het Toneel vertoont een groote Stad met ſchoone gebouwen van verſcheide gedaante.

Kupido, aardig gewapent.

Ziet hier Kupido in een ongewoone ſtant.
'K moſt my verzorgen met de wapens van het land.
Een pyl, ten zy van gout, zou my hier weinig baaten.
Op dit ſnaphaantje zal ik my nu liefſt verlaaten,
En deze kogeltjes, die met een ſnaakze zwier
De koelſte hartjes zelfs doen branden als een vier,
En met dit poinjertje, eer het ymand kan beſeffen,
Meer als de fixte pyl, weet ik'er 't hart te treffen.
Voorts zietge wel, hoe knaps ik ben op myn geweer,
Hoe net geharnaſt, want ik wil voortaan myn eer
Gaan ſtellen, om my fix te houden in myn wapen,
Maar dit geveſt, zie toe, voegt dat aan geen regtſchapen
En kloeken krygsman? Ziet hoe aardig is 't gewrogt!
Myn Vader heeft hier al zyn konſt by een gebrogt.
Men ziet hier Jupiter de ſchoone Leda ſtreelen,
Gelyk een zwaan vermomt, en 't moye meisje teelen,
Dat Paris hart ontſtak, met zulk een fellen gloet,
Die Grieken hielp in 't war, en Troye ſtortte in bloet,
Maar dit helmet, al is 't wat ruim, myn hooft kan groeien;
Doch let hoe geeſtig men daar duifjes in ziet broeien,
En trekkebekken, die vertoonen in dien ſchyn,
Dat Mars en Venus juiſt altyd geen vyand zyn.
'K heb tweederhande kruit, heel fyn en net geſtooten
In deze maatjes, aan myn bandelier geſlooten.
'T een klapt, en 't ander blyft zoo ſtom gelyk een ſteen.
Myn pluimen zwieren net om myne ſchouders heen.
'T zyn geen gemeene ſlag, maar ſchoone zwaaneveeren,
Die moeder zelfs uyt gunſt dus zind'lyk wouw ſchakeeren.
Dees Landſtreek, haar Altaar zoo lof'lyk toegewyd,
Verſchaft my wilts genoeg. Maar holla, 'k ſlyt den tyd

Met ſnappen, en ik moſt reets by den Krygsgod weezen,
Daar elk, behalven ik, met reden voor zouw vrezen,
En die zoo lang hier nu den meeſter heeft geſpeelt,
Terwyl aan allen kant Europe was verdeelt.
'K zal hem met reden, of door deze wapens dwingen,
En 't Vredelied in plaats van d'Oorlogstoon doen zingen.
'T is d'eerſtemaal niet dat hy boog voor myne magt.
Maar ſpoejenw' ons naa 't veld, 't is al te lang gewacht,
Doch zoo my dunkt zie ik daar menſchen zich vertogen,
En 't is geen tyd my noch te toonen voor hun oogen.

Eerſte Minnaar.

Myn lief, die my alleen geſchreven ſtaat in 't hart,
Hebt eind'lyk deernis met myn wrede minneſmart.
Hoe lang zal ik u noch vermoejen met myn zuchten?

Eerſte Minnares.

Denkt gy op minnen in deez' wrede krygsgeruchten,
En daar het alles ſtaat in zulk een Oorlogsbrand,
Kan dan de liefde noch betov'ren uw verſtand?

Tweede Minnaar.

En gy myn ſchoone, zal ik noit die vreugd genieten,
Dat uwe ſtraffigheid u eind'lyk zal verdrieten,
Zal eeuwig dan uw hart, beholpen met myn pyn,
En d'ongevoeligheid alleen uw glory zyn?

Tweede Minnares.

'T is noch geen tyd daar toe, want al de minnewetten
Zyn ſtom, als Mars verſchynt met zyne krygstrompetten.

Eerſte Minnaar.

Maar laat ons Venus dan bewegen door 't gebed,
Dat Mars 't geweer verlate, en zyne haat verzett'.

Eerſte Minnares.

Daar ben ik meê te vreên, al kon my niet beweegen
Als 't lieve Vaderland, om zulk een trooſt verlegen.
Men magh 't al hoopen van de Moeder van de min.

Tweede Minnares.

Kom laat ons te gelyk dan maaken een begin.

Sopr.

Kom ſchoone moeder van de min, Begunſtig ons, gy doet ons lee-

Sop. 2

Kom ſchoone moeder van de min, Begunſtig ons, gy doet ons lee-

Alto.

Kom ſchoone moeder van de min, Begunſtig ons, gy doet ons lee-

Cõtrà Baſſo.

Kom ſchoone moeder van de min, Begunſtig ons, gy doet ons lee-

Baſſo Cont.

6 6 7 6 6

Sopr.

ven naar onz' zin, Verdryf den kryg door 't goed, dat ons

Sop. 2

ven naar onz' zin, Verdryf den kryg door 't goed, dat ons

Alto.

ven naar onz' zin, Verdryf den kryg door 't goed, dat ons

Cõtra Baſſo.

ven naar onz' zin, Verdryf den kryg door 't goed, dat ons

Baſſo Cont.

6 6 7 6
5

A 2

de

Sopr. de jeugd doet lieven, Gy kont ons met de vreê gerieven.

Sop.2 de jeugd doet lieven, Gy kont ons met de vreê gerieven.

Alto. de jeugd doet lieven, Gy kont ons met de vreê gerieven. Gy

Cõtra Basso. de jeugd doet lieven, Gy kont ons met de vreê gerieven.

Basso Cont. 4 7 6

Sopr. Gy schikt de her- ten door uw wonderlyk besluit, En leertze

Sop.2 Gy schikt de herten door uw wonderlyk besluit, En leertze

Alto. schikt de herten door uw won- derlyk besluit, En leertze

Cõtra Basso. Gy schikt de herten door uw wonderlyk besluit, En leertze naar uw

Basso Cont. 6 4 3

naar

Sopr. naar uw wetten ſtreeven, Want zonder u heeft alle blydſchap uit,

Sop.2 naar uw wetten ſtreeven, Want zonder u heeft alle blydſchap uit,

Alto. naar uw wetten ſtreeven, Want zonder u heeft alle blydſchap uit,

Cõtra Baſſo. wetten ſtreeven, Want zonder u heeft alle blydſchap uit,

Baſſo Cont.

Sopr. En zon- der min wat is toch't leven.

Sop.2 En zonder min zonder min wat is toch't leven.

Alto. En zonder min En zonder min wat is toch't leven.

Cõtra Baſſo. En zonder min zonder min wat is toch't leven.

Baſſo Cont.

Kom ſchoone moeder van de min,
Begunſtig ons, gy doet ons leeven naar onz' zin,
Verdryf den kryg door 't goed, dat ons de jeugd doet lieven,
Gy kont ons met de vreê gerieven.
Gy ſchikt de harten door uw wonderlyk beſluit,
En leertze naar uw wetten ſtreeven,
Want zonder u beeft alle blydſchap uit,
En zonder min wat is toch 't leven?

Venus verſchynt op haar wagen, voortgetrokken van twee witte zwanen, onder het geluit van verſcheide Inſtrumenten, en nedergedaalt zynde treed op het Toneel, en begint dus:

Wie zal my helpen nu ik omſwerf dus verlegen?
Ik zoek myn zoon, die niet erkennend', hoe genegen
Dat ik hem ben, zyn vlugt verduiſtert voor myn oog,
En my verlaaten doet den glans van 's hemelsboog,
En 't dak vol ſtarren, die haar ronden kring voltrekken.
Om hem te vinden heb ik alles op doen wekken.
'K bezag 't paleis van Mars, ik heb het myn' doorzogt,
En al de ronden van den hemel in dien togt
Doorzien, de dwalende en de vaſte hemelklooten,
En daar de zon om hoog komt door 't azuur geſchooten,
Met zyne ſtralen. Waar of myne zoon toch is?
'K daalde op het aardryk neêr, nu ik om hoog hem mis;
Want onder u pleeg hy wel meermaal te verblyven.
Gy menſchen, zegt my toch wat dat hy mag bedryven,
En in wat hoek hy van de werelt zich onthout.
Gy Juffers, wiens gezigt verdoofd het levend gout
Der zonne, ik heb by u geloof ik niet te vraagen,
Al dartelt hy ſomtyts, en ſchept zyn hoogſt' behagen,
Te ſpeelen op uw borſt, uw wangen, en uw mond,
Al ſchuilt hy in uw hair, dat zoo veel minnaars bond,
En harten lieflyk in die boeiens hielt gevangen.

Hy

Hy raakt u niet, en kan geen hulp van u ontfangen.
Gy hebt voor hem noch gunſt, noch deernis in zyn ſmart.
De wreetheid ſpeelt alleen de meeſter in uw hart.
Zyn fakkel kan uw ys niet ſmelten: maar 'k wil hoopen,
De mannen zullen my, waar hy is heen geloopen,
Wel wyzen, want verlieft te zyn is al hun eer.
Ik bid u zegt my toch, waer ſloeg myn zoon zich neer?
Of zou licht deze zoon, zoo liſtig, als vol ſtreeken
Hier by u zyn, en zou het nergens zyn gebleeken?
Zou hy zyn koker wel, zyn blinddoek, en zyn boog,
Zyn vleugels, pyl, en toorts, verduiſtren voor uw oog?
Maar hoe gy antwoord niets, en meent licht niet te dwaalen,
Al denkt gy dat hy ſchuilt, en laat zyn glans niet ſtraalen,
Verblinde menſchen, hoe vermetel denktg'er van,
Gelooft gy dat de Min zich by u bergen kan?
Ik wil dat die my beſt beantwoord op myn vraagen,
Op geener wyze zich van Venus zal beklaagen.
Doe my dan weeten waar dat ongebonden wicht
Zoo ſtout zich zelven komt ontſteelen myn gezicht.

Eerſte Minnaar.

Wy hebben, o Goddin, hem nergens hier vernomen,
Hoewel hy dikmaals hier voor dezen plag te komen.
Wy voelen wel zyn vlam, maar zien hem echter niet,
Want Mars heeft nu alleen volkomen hier 't gebied.

Venus.

Zoo zal hy zeker weêr zyn oude parten ſpeelen,
En nydig van zyn eer en magt met Mars krakkeelen.
'K gaa hem daar zoeken, om, zoo dat geluk my dient;
Hem wederom met Mars te maken tot een vriend.

Tweede Minnaar.

Bevalligſte Goddin uw reis moet wel gelukken,
Dan zienw' eens 't einde van die rampen, die ons drukken.
Wy zuchten nacht en dagh om zulk een vredemaar,
En wenſchen dankbaar te bekranſſen uw altaar.

Het Toneel vertoont een vlakte, daar een Leger legt, en in 't verſchiet verſcheide overblyfzels van vernielde kaſteelen, en ſterkten.

Een marſch, waar op eenige helden danſende vechten.

Een over eenſtemming van Trompetten en Keteltrommels.

Mars, van Schrik, Gewelt, Moort, &c. verzelt.

Ik heb Europe voor het grootſte deel doorwandelt,
En na myn zin gezien, hoe elk de wapens handelt:
Ten leſten zette ik meê myn voet in Nederland,
En zag hoe Holland, met de Franſe kroon gekant,
Niet afliet, wederzyds van yver aangedreven,
Doorluchte prouven van hun Oorlogsdeugd te geeven.
Hoe fier Oranje 't heir van Luxenburgh beſprong,
En als Achil, in moet bejaart, in jaren jong,
Het leger aanvoerde, en door vier en vlam gevlogen,
Beroemde tekens van zyn moet gaf voor elkx oogen.
En onbezweken dreef de vyand op de vlugt;
En eind'lyk alles deed het geen men van 't gerucht
Kan wachten van een Prins, geteelt uit zulke helden,
Die koningryken door haar krygsdeugd wetten ſtelden,
En 't aardryk vulden met een onverganklyke eer.
Kupido verſchynt. Maar welk een dwerg verſchynt my daar heel in 't geweer?
Ha! 't is Kupido; wat mag hem dus herwaarts jaagen?
Wel Venus zoon, hoe dus gewapent, mag ik 't vraagen?
Hebt gy miſſchien krakkeel met ymand, die uit nyt
U onrecht doet, dewyl gy dus geharnaſt zyt?

Kupido.

Neen Mars, o neen, maar ik zag liefſt uit al myn wenſchen,
Een algemeene vreê geſlooten by de menſchen;
Het oorlogsvier gebluſt, de wapens uit de hand
Geſmeeten, en hervormt tot zeiſſens: al het land
Is lang genoeg met bloet gemeſt, en myne ryken
Die lyden zelfs daar by, nu ik die voel bezwyken,
Heb ik dus 't harnas aangegeſpt, om onvervaart

De vrêe te krygen, of te vord'ren met het zwaard.

Mars.

Gy zyt te jong en teer voor zulke krygsgevaaren,
Ik prys wel uwen moet, maar ik beklage uw jaaren.

Kupido.

Ik ben zoo ik behoor, men word te wys in 't leſt
Om juiſt te vechten, maar de jongen voegt het beſt:
'K verzoek alleen dat gy voort kiezen wilt of deelen.

Mars.

Verzoek niet vrugteloos, Kupido, ey ga ſpeelen.
Vernoeg u, dat gy hebt te Pafos het gebied,
En laat my hier begaan, ook paſt de ſtryd ons niet:
Zy is al t'ongelyk, gy zyt gewoon, in kleeren
Van zyde, en vol parfuim, met Juffers te verkeeren,
En ik op 't klinken van de krygstrom, en trompet,
Met ſchrik al 't aardryk te doen luiſt'ren naa myn wet;
Daar ik de legers ſcheure, en altyd onbezweken
De regimenten, en ſlagordens weet te breeken.
Gy zyt een minnaar ſlechts, en ik ben een ſoldaat.

Kupido.

Wy triomfeeren beide, als winnaars, in deez' ſtaat.
Gy temt de trotzigheid der ſterkten, ik der harten,
En wy verſtaan met vlam, en ſchichten, die elk tarten,
Gy 't lyf te treffen, ik de ziel, dus overtuigt,
Beken, dat uw gezach zich onder 't myne buigt;
En datmen boven my geen grooter heeft te duchten.
Gy die dan alles vult met windige geruchten,
Verlaat, verlaat uw zwaard, en leg het aan een zy.

Mars.

'K lach met uw kinderlyke, en yd'le hovaardy.

Kupido.

Gy lacht, maar 'k zou dat licht in ſchreien doen verand'ren.
Hoe is het, kennen wy niet langer dan malkand'ren?
Of is myn mogentheid u niet genoeg verklaart?
Daar 't mooglyk noch de Zon aan yder openbaart,

Hoege in 't onzighbaar net, aan voeten en aan handen
Gefloten, yder een deed lachen om uw ſchanden.
Gy weet het licht niet meer, dewyl 't u tegengaat,
Maar 'k weet wel dat ik met u ſpotte in zulk een ſtaat.

Mars.

Wel Bengel niet te hoogh, of 't zoude u licht wel gelden.

Kupido.

Hy heeft geen groot gelyk die zich behelpt met ſchelden.
Kom ſpreek met reden.

Mars.

Neen, dat keffen dient my niet.
'K laat dat aan kinders, dies zwyg flux op myn gebied,
Of 'k zal u datelyk verpletteren, en wreeken
Die arme zielen, die noch in uw boeiens ſteeken.
Ik zweer 't u by....

Kupido.

Hoe dus oplopend? maar wat houd
Hem in? 'k zie Venus daar. Hoe is nu 't vier verkout!
Hoe ſtaat hy nu en dut. Wat zyt gy wel gekomen
Myn waarde moeder, Mars heeft waarlyk my doen ſchroomen,
En meende my, na 't ſcheen, en ik zyn boosheid ken,
Heel in te ſlokken, dus gewapent als ik ben.

Venus.

Ik zal u wederzyds aanhooren. Maar wat reden
Zyn 't dat gy buiten myn verlof dus weg gingt treeden,
En waar toe dient u zulk een toeſtel?

Kupido.

'K had gehoort,
Dat Mars op 't aardryk elk in zyne ruſt verſtoort;
En achtend', dat de vrêe voor d'oorlog was te kiezen,
Dacht ik door wapens hem de kans te doen verliezen:
Te meer om dat ik hem zoo dikwyls uit het veld
Gedreven heb, maar eer wy quamen tot gewelt
Quaamt gy daar tuſſen, 't geen my doet de zege wachten,
Dewyl ik, kennende uw betoverende krachten,

Weet datge om ons belang zult neemen myn party:
Door dien hy elk verſchrikt in zyne razerny.
Alwaar hy komt vernielt hy 't platte land en ſteden,
Ontziet het hart aan vrouw noch kind'ren in te treeden,
Hy ſcheurt de minnaar van de borſt van die hy mint,
En hoe veel tederheid hy in de liefſte vind,
Als Mars hem heeft gedoemt tot 's oorlogs ongelukken,
Weet hy hem altoos uit haar armen weg te rukken.
Ha wreede! wiſt gy hoe dat afſcheid werkt op 't hart
Der droeve minnares, die wegſmelt in haar ſmart,
Met welk een vier zy naa zyn weerkomſt blyft verlangen,
Hoe veele traanen gy doet rollen langs haar wangen,
En eind'lyk hoe zeer Mars by vrouwen word gehaat,
Gy zoud haar minnaars noit verhitten door uw raat,
En doende uw wreetheid hun niet zien als met afgryzen,
Zou 't vrouwvolk d'eerſtemaal uw werken leeren pryzen.

Venus.

'K heb u gehoort myn zoon, nu Krygsgod wat zegt gy,
Hoe is het zytge ſtom?

Mars.

Gy voegt u aan zyn zy,
Naa dat ik zie, Mevrouw, wat valt dan veel te ſpreeken?
Een onvolwaſſen dwerg zoekt myn gezag te breeken,
En ſtelt zich tegen Mars rukt my myn helden af,
En houd hun glorie als gedompelt in een graf.
Een held, die korts voorheen den ſabel zwaaide om d'ooren,
En op een moedig paard de Legers in quam booren,
Die trantelt moedeloos met een verwyfde tret
By 't jufferſchap den pas van 't weelderig balet.
Maar bleef het daar ſlechts by noch was het te verdraagen,
Doch tot wat lafheid kan hy niet de minnaars jaagen.
Wanneer ik daarom denk dan barſt ik ſchier van ſpyt.
Wat helden heeft hy niet tot myn en hun verwyt,
Die ſchelmſche plonderaar, myn heerſchappy ontſtolen,
Daar hy hun zoo verwyft, als Hercules deed doolen,

En als met ſtroppen vong van dartel vrouwenhaar.
Ik zweer dan nochmaals, dat ik aen dien tovenaar
'T loon van zyn ſchelmery zal op zyn kop doen daalen.

Venus.

'T is tyd naa 'k zie om eens zyn gramſchap te bepaalen.
Wel Mars, hoe dus verwoet? gedenkt u nu niet meer,
Hoe gy van onze min, zoo diep verrukt, wel eer
My bleeft onſcheid'lyk, en gevoelleloos omgorden,
En twyflen ofge eerſt toen begoſt een god te worden?
Terwyl gy onverzaad ſmaakte uit myn nektarbron,
Een vreugde, daar het hart niet langer tegen kon,
En ademloos gevoelde al d'onbepaalde weelden,
Die niemand recht, als door de proef, zich kan verbeelden?
Of heugen u niet meer die uuren vol van vreugd,
Waar door een minnaar zich oneindelyk verheugd?
Maar Venus kan niet meer uw forſſe ziel behaagen,
Dewyl gy al uw min de Glorie op gaat draagen.
Zyt gy niet eeuwig door verwinningen bekoort?
Die zyn 't al daarge om wenſt en watmen van u hoort.
Gy gaatze zoeken in het midden der gevechten,
Gy paſt haar op, en niets kan op uw liefde hechten,
Gy loopt haar naa, als die om haar geen moeite ontziet,
Maar uwe min heeft nu voor my dien nadruk niet.
Een zek're tederheid verzelt die recht beminnen,
En lieflykheid, die ons doortintelt al de zinnen,
Die niemand kent, als die oprecht bemint als zy.
Zy maken eeuwig van hun vlam een lekkerny.
Die in d'uitſtekentheid van zulk een vreugd wil leeven,
Moet heel zich tot de min, en die hy mint begeeven.
De minſte bezigheid, en d'eerzucht, daarge om vecht,
Verzwakken maar de min, en rooven hem zyn recht.
Doch gy bemint my niet, en wilt gy 't meer zoo maaken,
Neem ik myn hart weerom, hoe zeerg'er naa mogt haaken,
Den God van 't aartsgewelt zal 't op veel arbeids ſtaan,
Eer hy 't weer krygt, en ik hem neem in vriendſchap aan.

Mars.

Mars.

Hou op; 'k voel my te zwak uw gramſchap te verdraagen,
En ik geloof, zoo hy kon korten zyne daagen,
Dat aen uw voeten Mars hier geven zou de geeſt.
Helaas! 'k voel d'oude brand maar meer danze is geweeſt.
Doch 'k zie uw hart ontroert, my dunkt ik zie het jaagen:
'K hoor 't zuchten, zou 't miſchien verzacht zyn door myn klaagen?

Venus.

Helaas!

Mars.

Zoo 't ſpreekt voor my, ſtoor dan niet dat gerucht.
'K minne u te zeer, geloof vry Mars, wanneer hy zucht.

Venus.

Gy zucht dan Oorlogsgod, die zucht, die quynende oogen,
Die hebben waarelyk op Venus groot vermogen,
En hoeft 'er tyd eer 't hart zich naar een minnaar ſchik,
In 't minnen van een held hoeft maar een ogenblik.
'K beken het, Mars kan my behaagen, 'k had myn reden,
Toen ik door yver heb voor 't tegendeel geſtreden.
De glory voert hem op, en zyn getergde moet
Moet maar Tirannen doen verdrinken in hun bloet.
Hy brengt de Vrede op aarde als 't zwaard word uitgetogen,
Om die te krygen, en te veſten haar vermogen.
Maar toon dat hier. zoo draa gy dit geweſt verlaat,
Verlate ik 't al om u, wat kuntge in dezen ſtaat
Meer wenſchen? Mars alleen zal Venus hart regeeren,
Daar zal hy eeuwigh als bezitter triomfeeren.
Wat ſchat is boven dat bezit te kiezen?

Mars.

Ach!
Bevalligſte Goddin, ik ſluit het vrêverdrach.
Wat hart, hoe fier, geeft zich aan die aldwingende oogen
Niet over, die met zulk een aangenaam vermogen
De ziel vervoeren, en ontſteeken het gemoet,

Ha, 'k ſmelt in d'overmaat van zulk een lieven gloet!
En....

Venus.

Venus kan met Mars niet lang in twedracht leeven.
Al veinſt zy wat, zy moet zich zelvèn overgeeven.
Zy mint de zoetigheid, en is te licht ontvlamt,
Van min, om op een held zoo lang te zyn vergramt.
Wie zou hem tegenſtaan wanneer hy toe wil geeven?
Dies laat ons meê voortaan in vaſte vrede leeven,
En dat geheel Europe, op 't voorbeeld van ons twee,
De voorſmaak vruchte van een algemeene vrêe.
Maar vreeſt gy dat de roeſt uw degen zou beſmetten,
Doe dan vry Azïen zich buigen voor uw wetten,
En laat den Turk de ſnêe gevoelen van uw zwaard.
Maar 'k wil, myn zoon, dat gy met Mars de vrêe bewaart.

Kupido.

Het is my lief dat zich de krygsgod laat gezeggen.
'K ontzeg noit vriendſchap, doch ik zal nu af gaan leggen
Dees wapenruſting. De Vermaaken, die my vaſt
Verwachten, zullen ſtrax hier mêe zyn op myn laſt.

Venus.

'T is goet. Myn minnaar, wil dit Land, op myn begeeren,
In plaats van oorlog nu uw vredewenſch vereeren.

Mars.

Wat kanmen Venus toch ontzeggen op haar beê?
'K begin dan, myn Goddes, tot viering van de vrêe.
Gy Nederland, dat ik zoo lang heb uitgelezen,
Om my een troon van eere, en wapenſchool te weezen,
Stel, nu d'Oranjeboom de vredevruchten draagt,
Uw zelven vry tot ruſt, dewyl het my behaagt;
Maar laat noit kleeven op uw eer die groote ſchanden,
Dat gy de wapens heel zoud leggen uit uw handen.
Neen, neen, men vreeſt met recht den kryg in tyd van vrêe:
Maar dankt ook die Goddin, die zelfs van over zee
U zulk een heil toebracht. zy geeft u dezen zegen.

Dies blyft aan zulk een huis geduurig wel genegen,
En zoo gy wederom van vyand word beſtrêen,
Ik zal u helpen weer verſterken, als voorheen.

Venus.

Zoo Krygsgod, dat gaat wel. Gy klinkende trompetten,
Klaroenen, ſabels, en gy trommels en musketten,
Gy tolken van den kryg, trauwanten altemaal
Van Mars, wanneer hy 't al verwoeſt met vier en ſtaal,
Verdwynt alſamen, nu 'k de Vrede zie genaaken.
Komt hier, komt nu by my, behoorlyke vermaaken,
Liefkozingen, komt hier aanlokzels, zonder end,
En alles, wat my eert, maak' hier zyn komſt bekent.

Het ganſche Tooneel verandert in een vermakelyke Tuin.

Comus, de God der maaltyden, zingt onder den dans.

'K ben de God, die elk onthaal.
Vrede, Welluſt, en Vermaaken,
Zullen ſtraks met vreugd genaaken.
Komt verwelkomtze altemaal.
Laat de kelk van wynen vloejen,
Schaft het lekker wiltbraat op.
'T Land zal nu door vrêe weer bloejen,
En de Welvaart raakt in top.

'K ben de God, die elk onthaal. Vrede, Welluſt, en Vermaaken, Zullen
ſtraks met vreugd genaaken, Komt, verwelkomtz' altemaal. Laat de
kelk

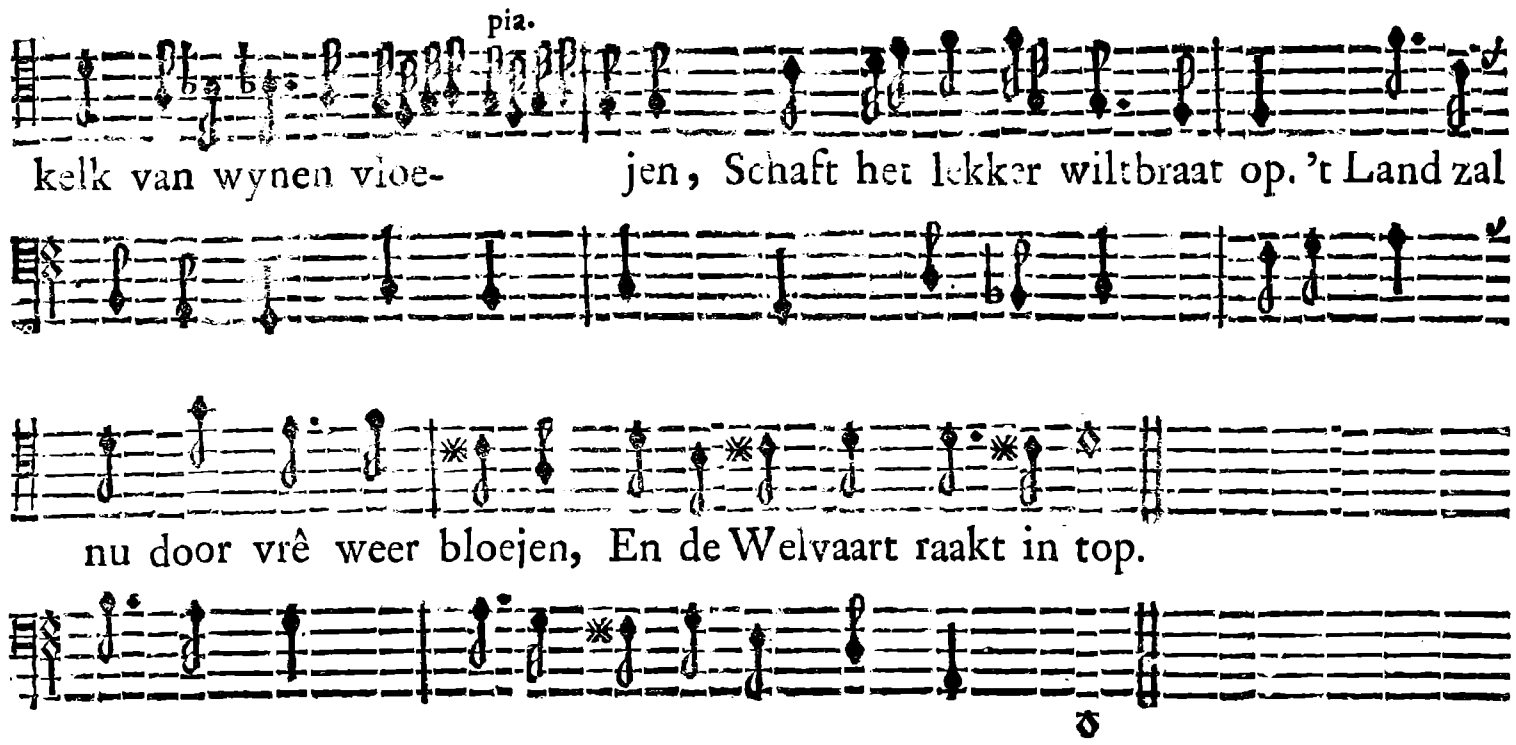

De Vermaken danſſen met de Min, en zingen tuſſchen beide.

Laat het zwaard verroeſten.
Zoo wel in zee, als op het land,
Heeft elk zich fel genoeg gequeten in 't verwoeſten.
Nu hoopen wy een beter ſtant.
Europe zal nu haaſt de vrede ſluiten:
Laat ons verheugt zyn met de Min:
Een heilzaam eind' zal kroonen dit begin:
Dies ſluiten wy voortaan de zorgen buiten.

Waar is vreugd te vinden,
Als 't geen de Min heeft toebereit?
Daar is 't alleen, 't geen elk vergeefs zoekt, als de blinden.
Zoek elders vry aanloklykheid.
Hoe zeer die ook u kan beſtendigh ſchynen,
Al ſchynt het dat gy daar in leeft,
Al het vermaak, dat u de Min niet geeft,
Zal teffens als een yd'le rook verdwynen.

Cant.

Laat het zwaart ver- roeſten verroeſten verroeſten.

Altus

Laat het zwaart verroeſten ver- roeſten.

Ten.

Laat het zwaart verroeſten. Zoo wel in

Baſſus

Laat het zwaart verroeſten verroeſten.

Baſſus Cont.

Cant.

Zoo wel in zee, als op het land,

Altus

Zoo wel in zee, als op het land,

Ten.

zee, als op het land, op het land, Heeft elk zich

Baſſus

Zoo wel in zee, als op he: land, op het land, Heeft elk zich

Baſſus Cont.

C Heeft

Cant. Heeft elk zich fel genoeg gequeten in't verwoeſten. Nu hoopen

Altus. Heeft elk zich fel genoeg gequeten in't verwoeſten. Nu hoopen

Ten. fel genoeg ge- que- ten in't ver- woeſten. Nu hoopen

Baſſus fel genoeg ge- que- ten in 't ver- woeſten. Nu hoopen

Baſſus Cont.

Cant. wy een be- ter ſtant. Europe zal nu haaſt de vrede ſluiten:

Altus. wy een be- ter ſtant. Europe zal nu haaſt de vrede ſluiten:

Ten. wy een be- ter ſtant. Europe zal nu haaſt de vrede ſluiten:

Baſſus wy een beter ſtant. Europe zal nu haaſt de vrede ſluiten:

Baſſus Cont.

Laat

Cant. Laat ons verheugt zyn met de Min. Een heylzaem eind' zal kroonen

Altus. Laat ons verheugt zyn met de Min. Een heilzaam

Ten. Laat ons verheugt zyn met de Min: Een heilzaam eind' zal

Baſſus Laat ons verheugt zyn met de Min: Een heilzaam eind' zal

Baſſus Cont.

Cant. dit be- gin: Dies ſluitē wy voortaan de zor- gen bui- ten.

Altus. eind' zal kroonē dit be- gin: Dies ſluiten wy voortaan de zorgen buiten.

Ten. kroonen dit be- gin: Dies ſluiten wy voortaan de zor- gen buiten.

Baſſus kroonen dit be- gin: Dies ſluiten wy voortaan de zor- gen buiten.

Baſſus Cont.

Tweede Couplet.

Cant. Waar is vreugd te vinden, te vinden, te vinden,

Altus. Waar is vreugd te vinden, te vinden, Als 't geen de

Ten. Waar is vreugd te vinden, Als 't geen de Min heeft toebereit?

Baſſus Waar is vreugd te vinden, te vinden, Als 't geen de Min heeft

Cant. Als 't geen de Min heeft toebereit? Daar is 't al- leen, 't geen elk ver-

Altus. Min heeft toebereit? Daar is 't al- leen, 't geen elk ver-

Ten. toe- be- reit? Daar is 't alleen, 't geen elk vergeefs zoekt,

Baſſus toebereit? toebereit? Daar is 't alleen, 't geen elk vergeefs zoekt,

geefs

Tweede Couplet,

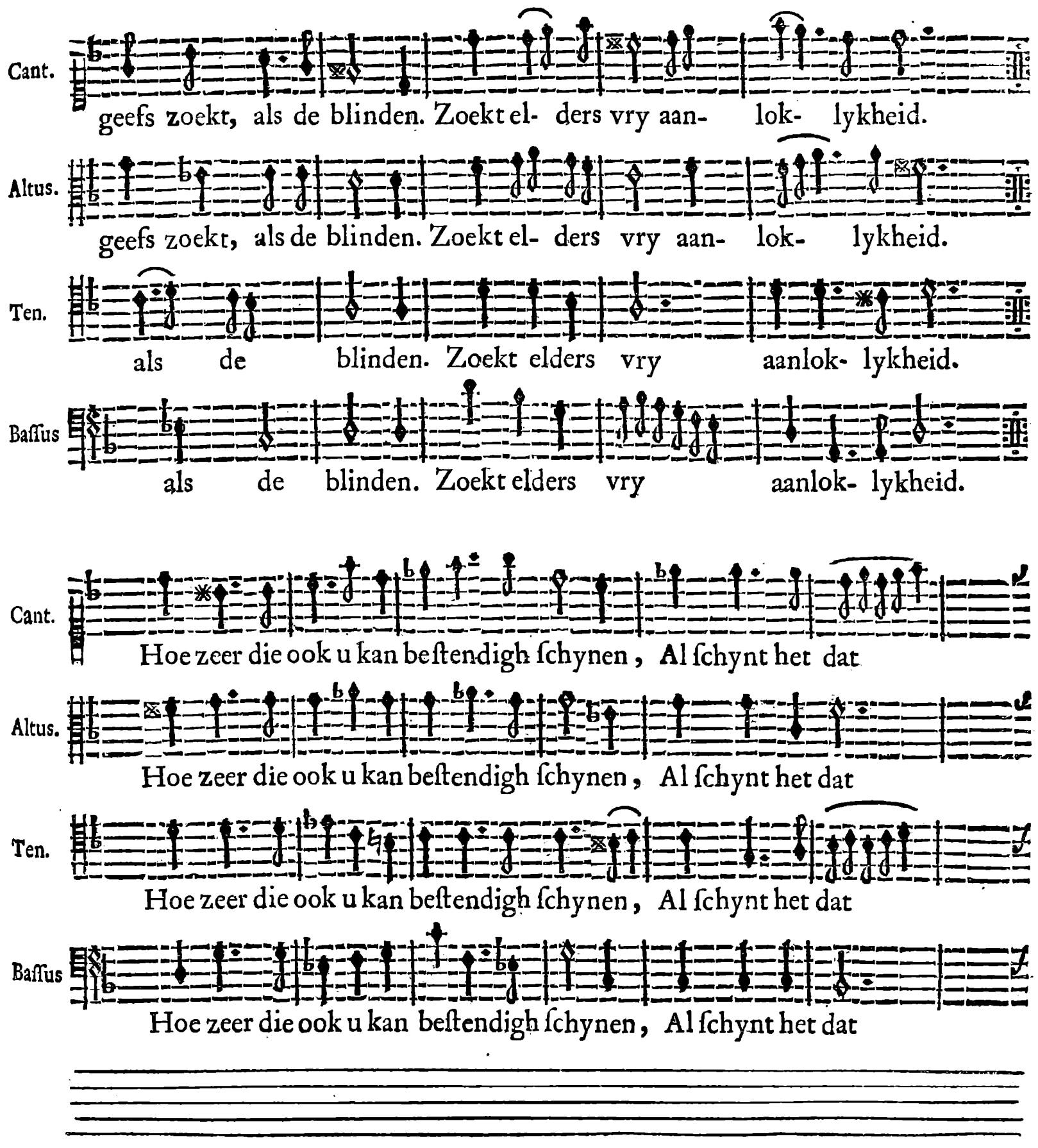
Cant.
geefs zoekt, als de blinden. Zoekt el- ders vry aan- lok- lykheid.
Altus.
geefs zoekt, als de blinden. Zoekt el- ders vry aan- lok- lykheid.
Ten.
als de blinden. Zoekt elders vry aanlok- lykheid.
Baſſus
als de blinden. Zoekt elders vry aanlok- lykheid.
Cant.
Hoe zeer die ook u kan beſtendigh ſchynen, Al ſchynt het dat
Altus.
Hoe zeer die ook u kan beſtendigh ſchynen, Al ſchynt het dat
Ten.
Hoe zeer die ook u kan beſtendigh ſchynen, Al ſchynt het dat
Baſſus
Hoe zeer die ook u kan beſtendigh ſchynen, Al ſchynt het dat

Tweede Couplet.

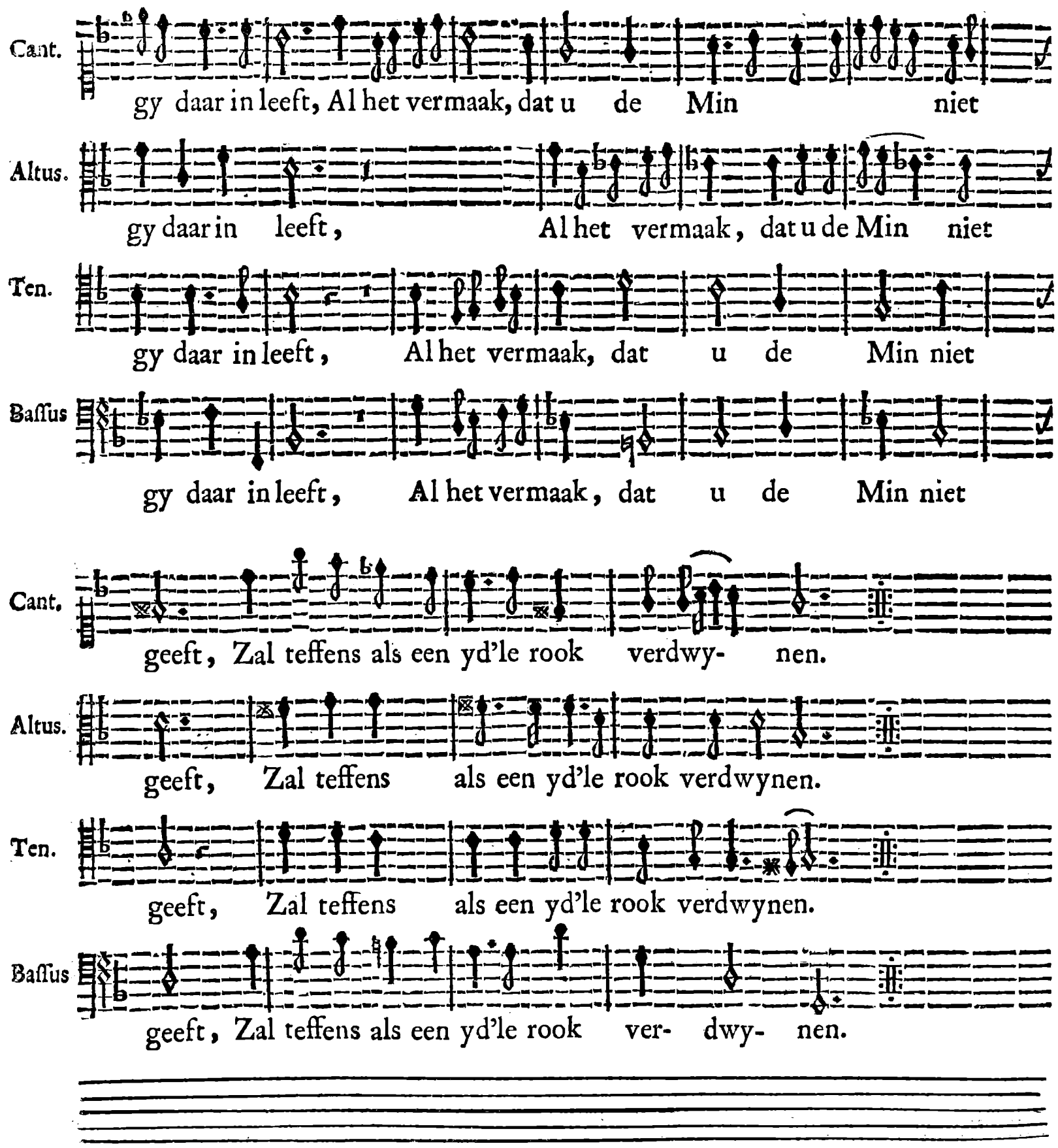
Cant.
gy daar in leeft, Al het vermaak, dat u de Min niet
Altus.
gy daar in leeft, Al het vermaak, dat u de Min niet
Ten.
gy daar in leeft, Al het vermaak, dat u de Min niet
Baſſus
gy daar in leeft, Al het vermaak, dat u de Min niet
Cant.
geeft, Zal teffens als een yd'le rook verdwy- nen.
Altus.
geeft, Zal teffens als een yd'le rook verdwynen.
Ten.
geeft, Zal teffens als een yd'le rook verdwynen.
Baſſus
geeft, Zal teffens als een yd'le rook ver- dwy- nen.

Venus.

Maar ik zie Ceres daar met Bachus ons genaaken.
Zy zyn het beſte deel van alle myn vermaaken. *Bachus met zyn gevolg.*
Zyt welkom, noit verſcheent gy beter, waarde twee,
Als nu, tot onze hulp, in 't vieren van de vrêe.

Ceres.

Dat is ook d'oorzaak die my voerde in deeze ryken.
Op zulke feeſten doe ik beſt myn gaaven blyken.

Bachus.

En ik breng overal de vreugde in rechten ſtant.
Nu zal myn wyngertſap weer ſtromen in dit Land,
En Vrankryk meer door my gezegent, als voor deezen,
Zal met zyn friſſe druif het droevig hart geneezen.

Ceres.

Myn korenſchuur, zoo langh geſloten door gewelt,
Zal weder openſtaan te meer nu Zont en Belt
Zich weer verzoenen, en Europe van de plaagen
Des oorlogs, naa ik hoop, word t'eenemaal ontſlagen.

Venus.

Dat is myn wenſch. laat ons, vergetende al 't verdriet,
Terwyl deez' blyde vrede inhaalen met een Lied.

Ceres en Bachus.

Wy zyn te vreden.

Venus.

'T Zal de beurt des Krygsgods weezen.

Mars.

Het komt u toe Mevrouw.

Venus.

Men moet my niet beleezen
Hier toe. 'k gaa u dan voor, myn heer, met uw verlof.
Myn geeſt vloeit over in zoo aangenaam een ſtof.

Verliefde Harders ſpoeit u voort,
Vliegt herwaarts blode Harderinnen,
Mars woed niet meer, maar zal het veld beminnen,

En gy zult ſtil en vry hier leven op myn woord,
De vrede zegen' weer uw Landen,
Geen and're alarm verhef zyn ſtem voortaan
In deez' waranden,
Als die is door de min ontſtaan.

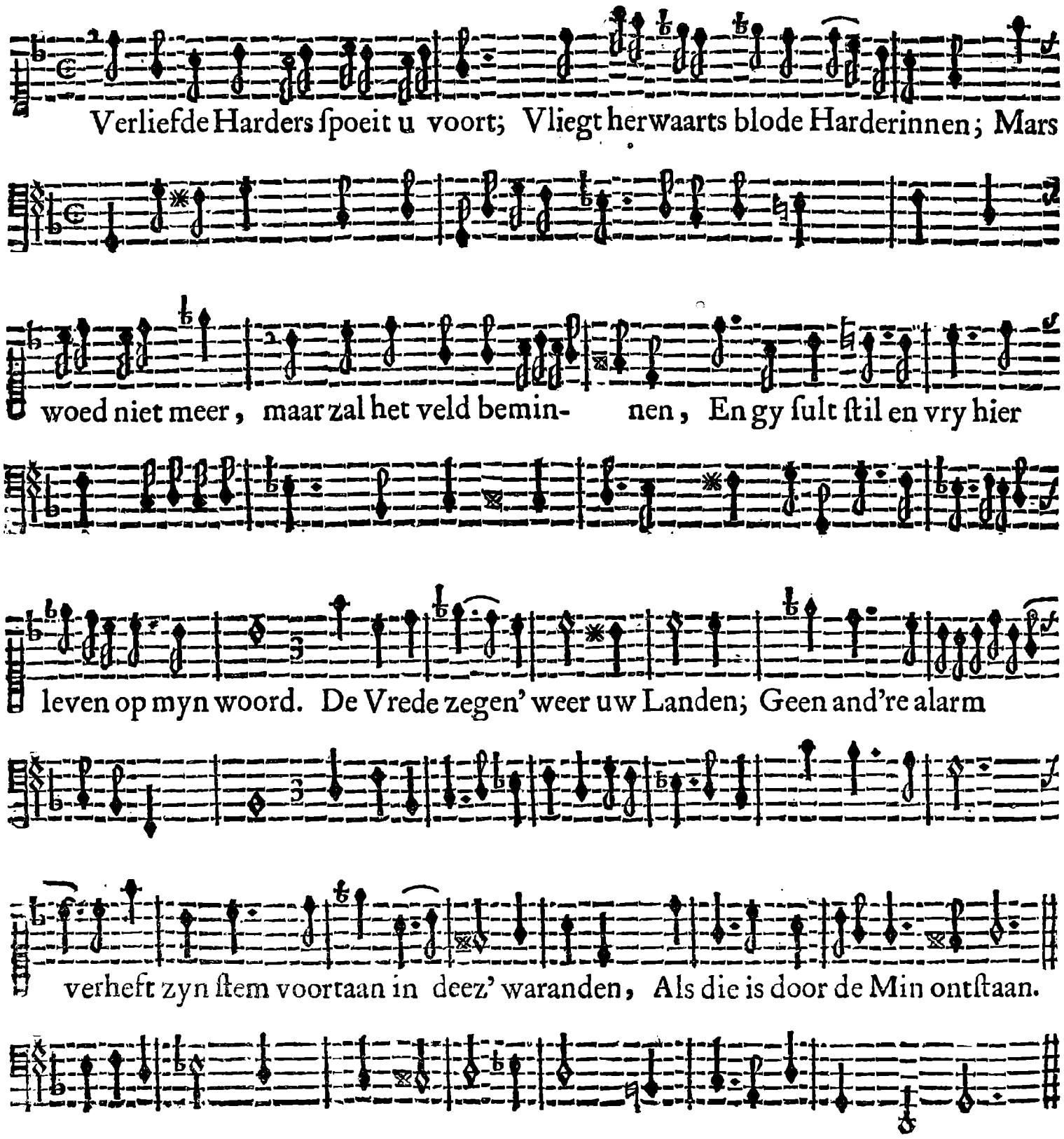
Verliefde Harders ſpoeit u voort; Vliegt herwaarts blode Harderinnen; Mars
woed niet meer, maar zal het veld bemin- nen, En gy ſult ſtil en vry hier
leven op myn woord. De Vrede zegen' weer uw Landen; Geen and're alarm
verheft zyn ſtem voortaan in deez' waranden, Als die is door de Min ontſtaan.

Waar

Waar op eenige Harders en Harderinnen hun vreugde met een dans betuigen, daar zich een Moortje met een Moorinnetje onder mengen, die tuſchen den dans zingen

Hoe luſtig is het hier te weezen!
Wat haalt America hier by?
Zet alle zorgen aan een zy.
Men heeft geen oorlog meer te vreezen.
De koopmanſchap verheft wêer 't hooft.
O goutkuſt, zet uw havens open,
Pluk ryk'lyk weer het gouden ooft.
Nu zalmen weer uw ſchatten koopen.
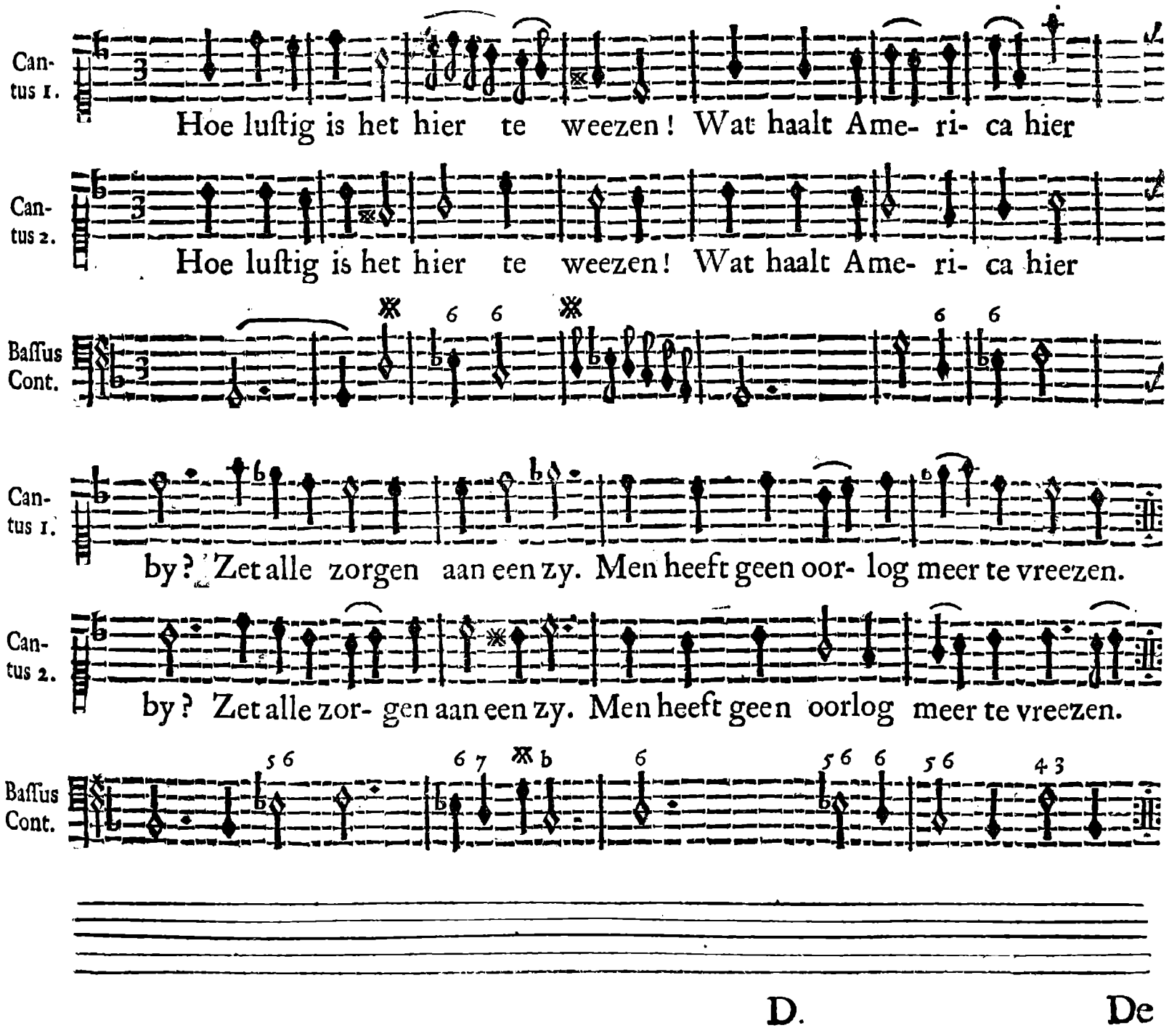
Cantus 1.
Hoe luſtig is het hier te weezen! Wat haalt Ame- ri- ca hier
Cantus 2.
Hoe luſtig is het hier te weezen! Wat haalt Ame- ri- ca hier
Baſſus Cont.
Cantus 1.
by? Zet alle zorgen aan een zy. Men heeft geen oor- log meer te vreezen.
Cantus 2.
by? Zet alle zor- gen aan een zy. Men heeft geen oorlog meer te vreezen.
Baſſus Cont.

Cantus 1. De koopmanſchap verheft weer 't hooft. O goutkuſt zet uw ha- vens open.

Cantus 2. De koopmanſchap verheft weer 't hooft. O goutkuſt zet uw havens open.

Baſſus Cont.

Cantus 1. Pluk ryklyk weer het gou- den ooft. Nu zalmen weer uw ſchatten koo- pen.

Cantus 2. Pluk ryklyk weer het gou- den ooft. Nu zalmen weer uw ſchatten koo- pen.

Baſſus Cont.

Cantus 1. pia. Nu zalmen weer uw ſchatten koo- pen.

Cantus 2. pia. Nu zalmen weer uw ſchatten koo- pen.

Baſſus Cont.

HAR-

H A R D E R S - Z A N G.

Tirſis.

'K zie nu hoe alles met de Vrede ſamenſpant,
O Filis, om myn vlam te kroonen,
'T geluk komt zich nu klaar vertoonen,
Voelt gy 't vermaak niet van myn brand?
Ey Filis, laat u hooren,
Kan u de zelve drift bekooren?

Filis.

De Min, die ons met lieve boeyens bind,
Vereende al lang ons wenſchen,
Die Dwingeland van Goôn en menſchen,
Had in myn hart al lang 't bewind,
Myn zuchjes konnen zelfs dat ſpreeken.
Maar had ik deel in uwe ſmart,
Behoorde ik dan te zyn verſteeken
Van de vreugde van uw hart?

Tirſis.

Wat valt my deez' verklaring zoet!
Wat kryg ik moet!

Filis.

Quam 't myn mond aanſpraak t'ontbreeken,
De Min zou door myn oogen ſpreeken.

Te ſamen.

'T gewaag' nu al van onze min,
Die kan de harten dwingen,
En op dat ſteets weer onze vreugd begin,
Laat ons niet anders zingen,
Als dat wy volgen zynen zin.

Harders-zang. a 2. Cant. en Bas.

Filis.

Tirsis.

'K zie nu hoe alles met de Vrede sa- men spant, O Filis om myn

Filis.

Tirsis.

vlam te kroonen, 't Geluk komt zich nu klaer ver-

Filis.

Tirsis.

toonen, Voelt gy 't vermaak niet van myn brand? Ey Filis laat u hoo-

De

Filis. De Min die ons met lie- ve boeyens

Tirſis. ren, Kan u de zelve drift bekooren?

Filis. bind, Vereend' al lang ons wen- ſchen, Die dwingeland

Tirſis.

Filis. van Goôn, en menſchen, Had in myn hart al lang 't bewind, Myn

Tirſis.

Filis. zuchjes konnen zelf dat ſpreeken, Maar had ik deel in uwe ſmart,

Tirſis.

Filis. Behoorde ik dan te zyn verſteeken Van de vreug-

Tirſis.

Filis. de van uw hart?

Tirſis. Wat valt my deez' verklaring zoet! Wat kryg ik

76

Quam

Filis.

Quam 't myn mond aanſpraak t'ontbreken, De Min zou door myn oogen

Tirſis.

moet!

Filis.

ſpreeken. 't Gewaag' nu al van onze min, Die kan de harten

Tirſis.

't Gewaag' nu al van onze min, Die kan de

Filis.

dwin gen, En op dat ſteets weer onze vreugd be-

Tirſis.

har- ten dwingen, En op dat ſteets weer onze vreugd be-

gin,

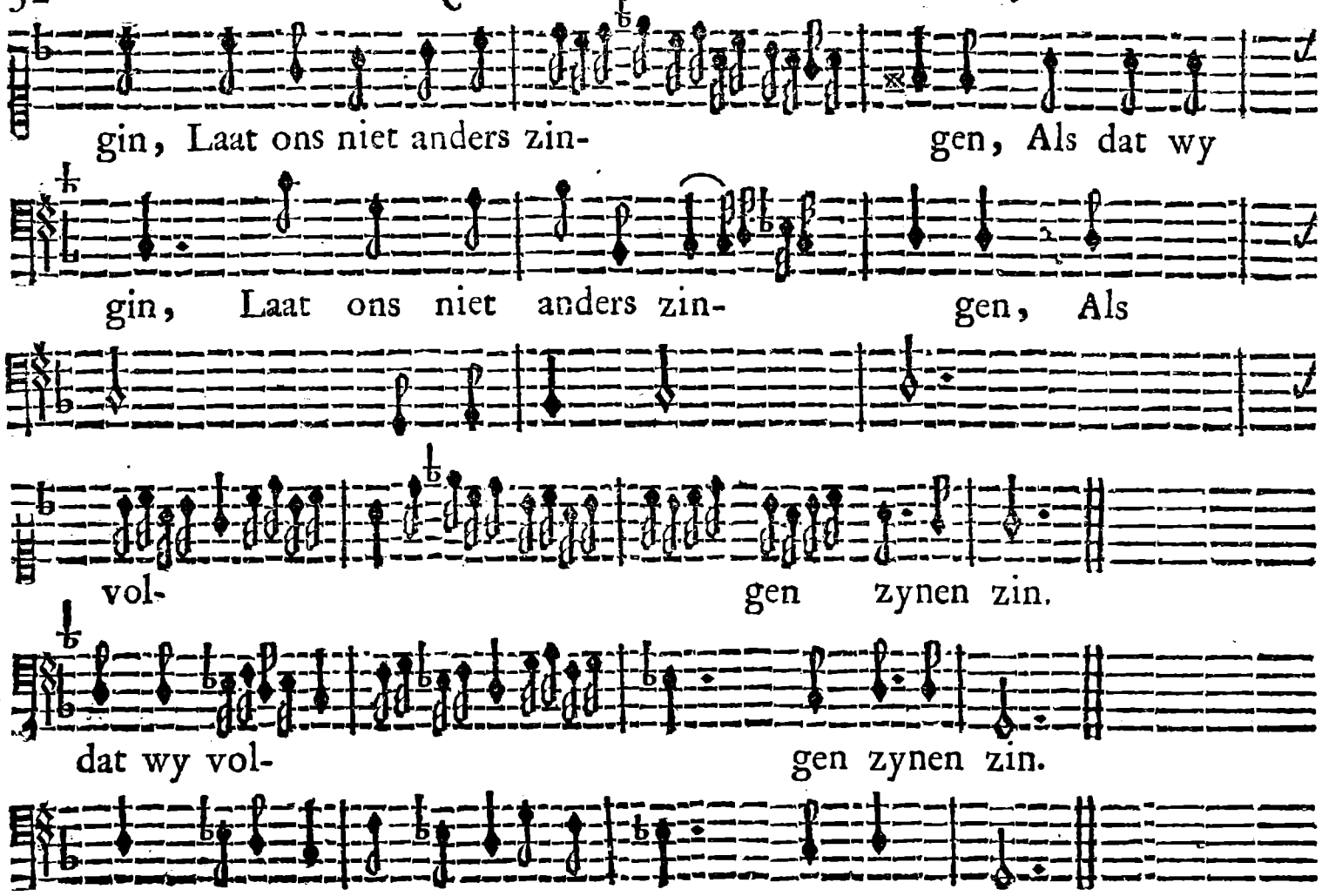

Hier naa volgen eenige Boertjes en Boerinnen, die luſtig in de bocht ſpringen en zingen

Niet meer van kryg gezongen.
Het bloedig zwaard moet in de ſcheê.
Eens luſtig in de bocht geſprongen,
Ter eere en welkomſt van de Vreê.
Ziet Elſje nu eens d'uyers trekken
Met hare vingers, zonder vlekken.
Ja Elſje, melk vry zonder ſchroom,
Uw hand is blanker als de room.
Nu ziet men't ſchaap weêr ſcheeren
En al het veld vol nieuwe luſt,
Elk volgt zyn welluſt en begeeren,
En niemant ſtoort hem in zyn ruſt.
Ziet Melkert, in het gras gelegen,
Zyn vingers op de fluit beweegen;
Want deze plaats is naa de zin
Zoo wel van vreugd, als van de Min.

Niet

Cant. Niet meer van kryg ge- zon- gen. Het bloedig zwaart moet

Altus. Niet meer van kryg ge- zon- gen. Het bloedig zwaart moet

Ten. Niet meer van kryg ge- zon- gen. Het bloedig zwaart moet

Baſſus Niet meer van kryg ge- zongen, Het bloedig zwaart moet in de

Baſſus Cont.

Cant. in de ſcheê. Eens lu- ſtig in de bocht ge- ſprongen, Ter eere en

Altus. in de ſcheê. Eens lu- ſtig in de bocht geſprongen, Ter eere en

Ten. in de ſcheê. Eens lu- ſtig in de bocht ge- ſprongen, Ter eere en

Baſſus ſcheê. Eens lu- ſtig in de bocht geſpron- gen, Ter eere en

Baſſus Cont. E wel-

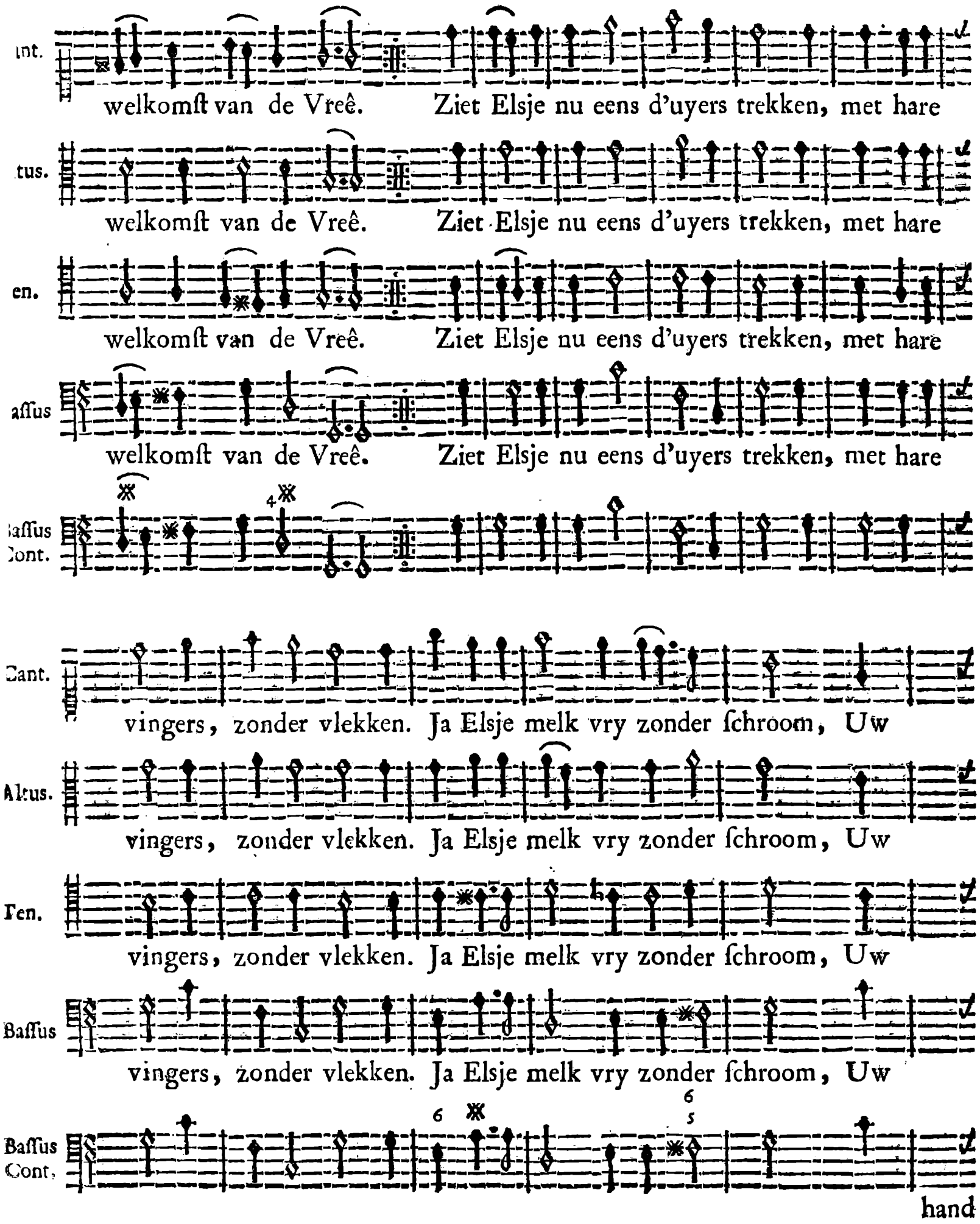
Int.
welkomſt van de Vreê. Ziet Elsje nu eens d'uyers trekken, met hare
Tus.
welkomſt van de Vreê. Ziet Elsje nu eens d'uyers trekken, met hare
en.
welkomſt van de Vreê. Ziet Elsje nu eens d'uyers trekken, met hare
aſſus
welkomſt van de Vreê. Ziet Elsje nu eens d'uyers trekken, met hare
aſſus
ont.
Cant.
vingers, zonder vlekken. Ja Elsje melk vry zonder ſchroom, Uw
Altus.
vingers, zonder vlekken. Ja Elsje melk vry zonder ſchroom, Uw
Ten.
vingers, zonder vlekken. Ja Elsje melk vry zonder ſchroom, Uw
Baſſus
vingers, zonder vlekken. Ja Elsje melk vry zonder ſchroom, Uw
Baſſus
Cont.
hand

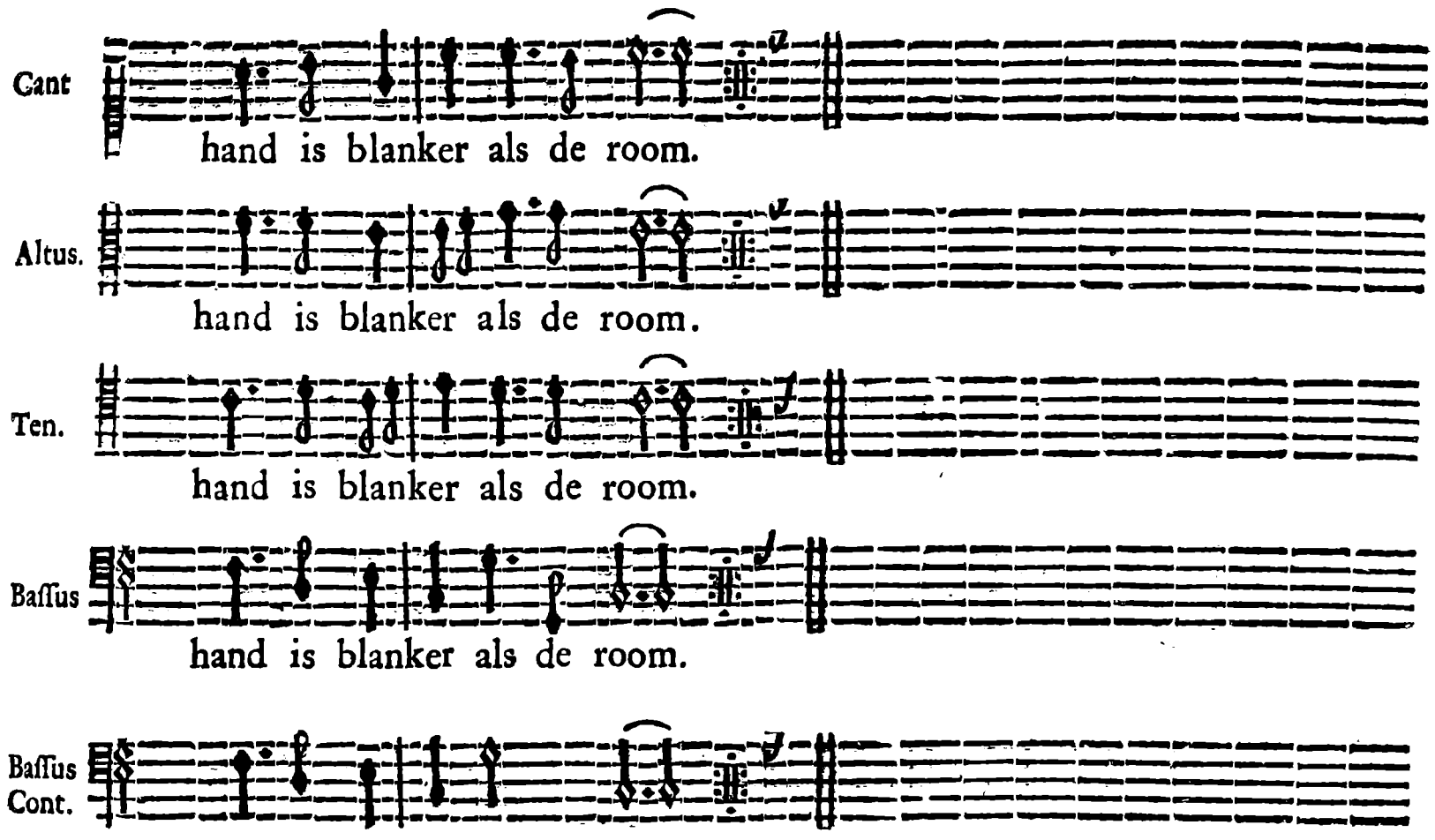

Venus.

'T zal nu uw beurt zyn, Mars het Landvolk, van te voren
Zoo ſtrengh geparſt, vervult met vreugd nu yders ooren.

Mars.

Looft die Godin, wiens groote kracht
Wy alle voelen met behagen.
Zy doet myn hoofd den Lauwer dragen:
De winnaar zwicht voor hare macht.
Zy kan de ſchrik des krygs verjagen,
En nergens zagmen helden voortgebragt,
Zoo niet de min hun 't lyf deed' wagen.

MARS.

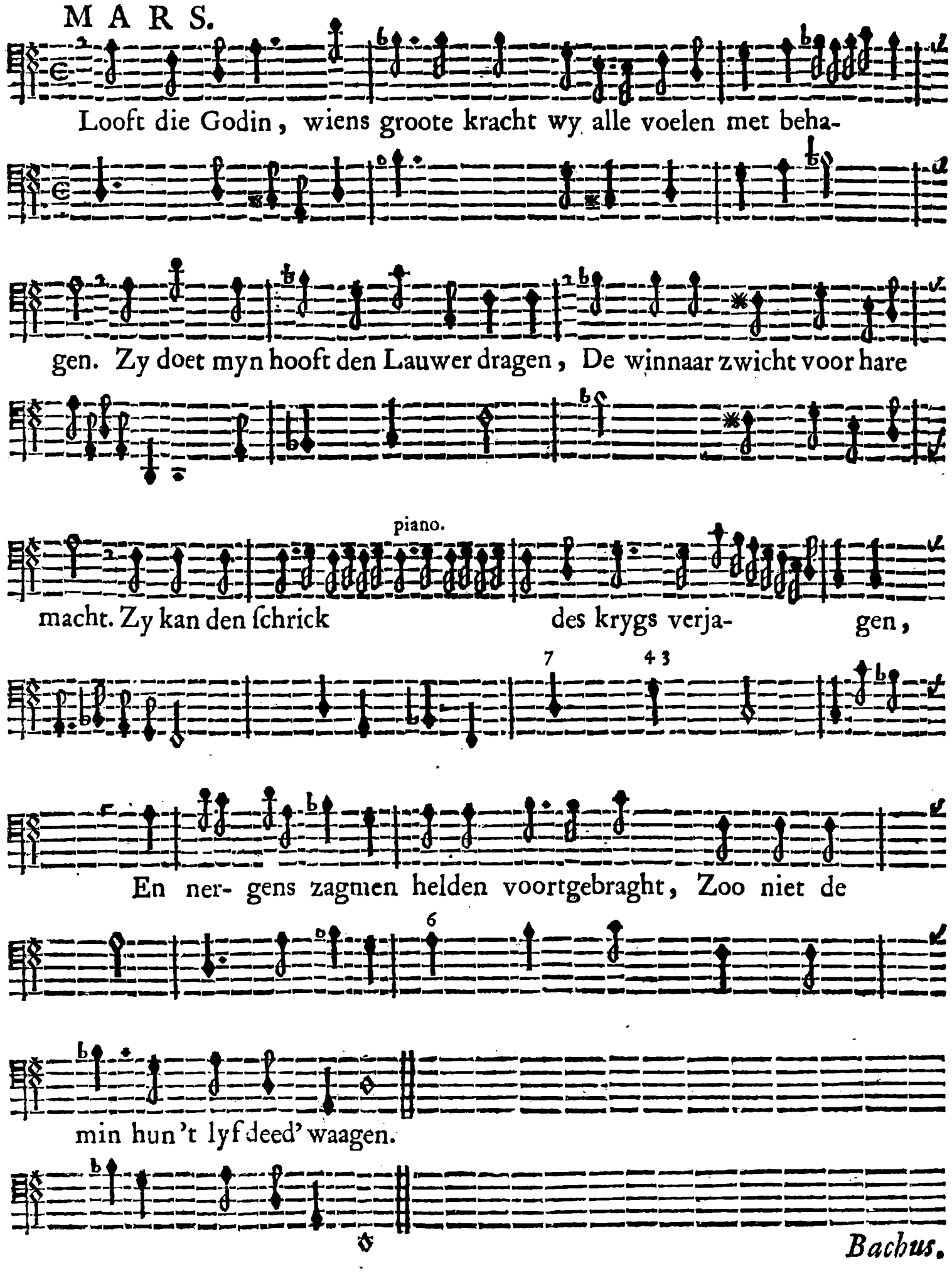
Looft die Godin, wiens groote kracht wy alle voelen met beha-
gen. Zy doet myn hooft den Lauwer dragen, De winnaar zwicht voor hare
piano.
macht. Zy kan den ſchrick des krygs verja- gen,
En ner- gens zagmen helden voortgebragt, Zoo niet de
min hun't lyf deed' waagen.
Bachus.

Bachus.

Laat zorgen varen,
De Vreê verheft met glans haar hooft.
Drinkt nu, in ſchaduw van Oranje,
De wyn van Vrankryk of Germanje.
In wyn word d'oorlogstoorts beſt uitgedooft.
Laat zorgen varen.

BACHUS.

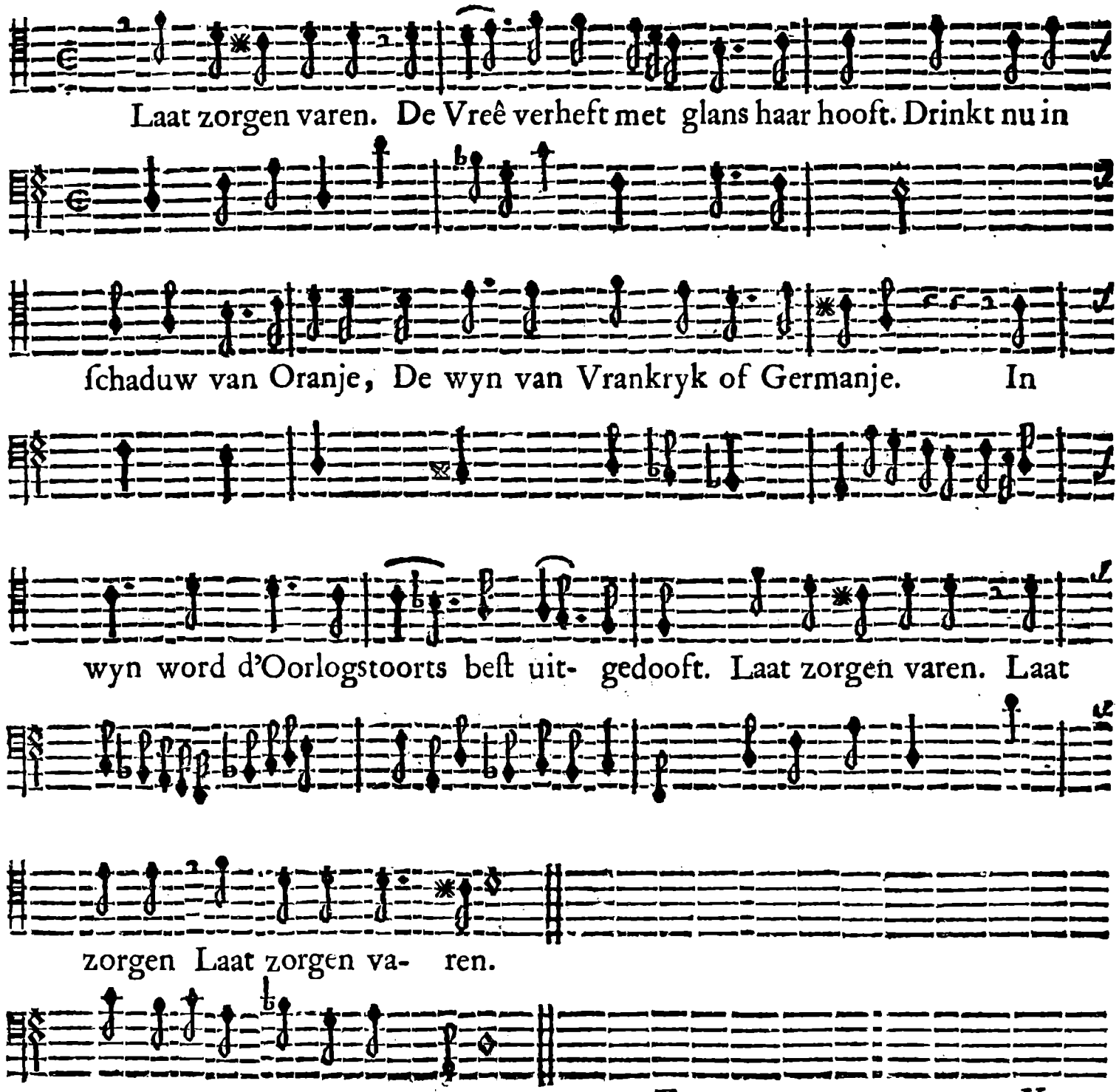
Laat zorgen varen. De Vreê verheft met glans haar hooft. Drinkt nu in
ſchaduw van Oranje, De wyn van Vrankryk of Germanje. In
wyn word d'Oorlogstoorts beſt uit- gedooft. Laat zorgen varen. Laat
zorgen Laat zorgen va- ren.

Venus.

Wel Bachus, ik beken dat ditm' aan 't harte raakt.
Uw ſtem is als uw wyn, die yder vrolyk maakt.
Noit hoorde ik iets, het geen my beter kon bekoren.

Bachus.

Ey luiſter maar, gy zult noch wel wat anders horen.
Nu Ceres zingenw' eens te gader, elk om prys.

Ceres.

Hef gy maar op, ik volge u vrolyk op die wys.

Bachus.

Kom laat ons geen genuchten ſparen,
En ſpreken van geen droeffenis.

Ceres.

Laat ons all' onluſt laten varen,
Nu ons de Vrêe geboren is.

Bachus.

Wy zien de wreden oorlogh enden,
Daar liefde ons in de plaats bekoort.

Ceres.

De Gôon, geraakt door onz' ellenden
Ten leſten, hebben ons verhoort.

Bachus.

De beker zal van wyn weer vloeyen.
De wyngaart bot veel ſchooner uit.

Ceres.

Hoe heerlyk zal nu 't koren bloeyen!
Geen honingdauw verſtikt het kruid.

Bachus.

Kom latenw' onze gaven mengen.
Schaf gy het brood, ik ſchenk de wyn.

Ceres.

Dat zal ons Venus wederbrengen,
Want zonder ons wat zouze zyn?

Bachus.

'K zie reets de rozen op haar wangen.

Ontvonken met een ſchooner gloet.

Ceres.

Kom Venus boet nu ons verlangen,
En overſtroom ons met uw zoet.

Ceres en Bachus.

Kom Venus, boet nu ons verlangen,
En overſtroom ons met uw zoet.

Bachus.

Laat eindelyk Bellone varen,
Zy ſcheide ons lang genoegh van een.

Ceres.

Gebruiken wy 't vermaak der jaren,
En ſmeltenw' in aanminnigheên.

Bachus.

Juicht Harders, en gy Harderinnen,
Dien nu geen kryg, maar min verteert.

Ceres.

Het ſtaat u weder vry te minnen
Met zoo veel luſt, als gy begeert.

Bachus en Ceres.

Het ſtaat u weder vry te minnen
Met zoo veel luſt, als gy begeert.

t'Samenſpraak.
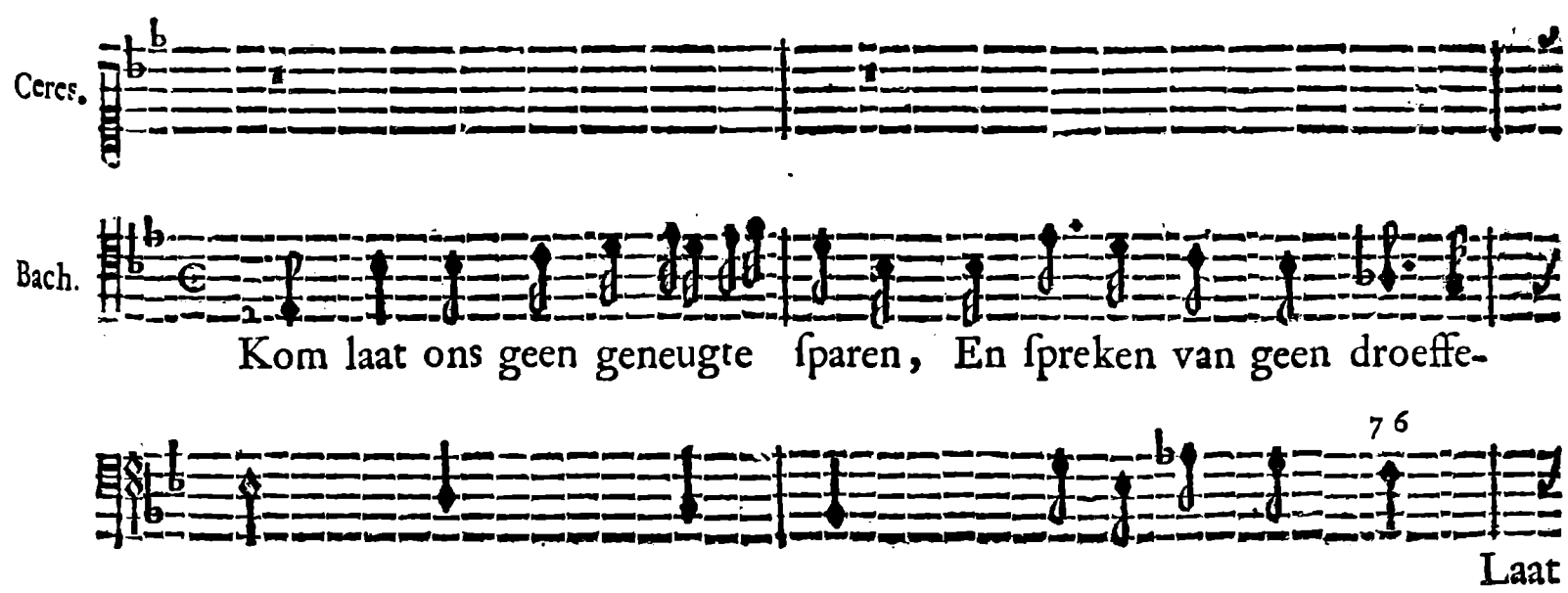
eres. Laat ons all' onluſt laten vaaren, Nu ons de Vreê ge- boren

ach. nis.

Ceres. is.

Bach. Wy zien den wreden oorlogh enden, Daar liefd' ons in de plaats be-

Ceres. De Goôn, geraakt door onz' el- lenden ten leſten, hebben ons ver-

Bach. koort,

hoort.

Ceres. hoort.

Bach. De be- ker zal van wyn weer vloey- en De wyngaart bot veel ſchooner

Ceres. Hoe heerlyk zal nu't koren bloeyen! Geen honingdauw ver- ſtikt het

Bach. uit.

Ceres. kruyd.

Bach. Kom laten w' onze ga- ven mengen. Schaf gy het brood, ik ſchenk de

eres. Dat zal ons Venus we- derbrengen, Want zonder ons wat zouze

ach. wyn.

Ceres. zyn?

Bach. 'K zie reets de rozen op haar wangen. Ontvon- ken met een

Ceres. Kom Venus boet nu ons verlangen,

Bach. ſchoo- ner gloet. Kom Venus boet nu ons verlangen,

Ceres. En overſtroom ons met uw zoet.

Bach. En overſtroom ons met uw zoet. Laat

Ceres. Ge-

Bach. eindelyk Bellone varen, Zy ſcheide ons lang genoegh van een.

Ceres. bruiken wy't vermaak der jaren, En ſmeltenw'

Bach.

Ceres. in aanmin- nigheên.

Bach. Juicht Har- ders, en gy Har- de- rinnen,

Ceres. Het ſtaat u weder vry te

Bach. Dien nu geen kryg, maar min verteert.

Ceres. minnen, met zoo veel luſt als gy begeert. Het ſtaat u weder vry te

Bach. Het ſtaat u weder

min-

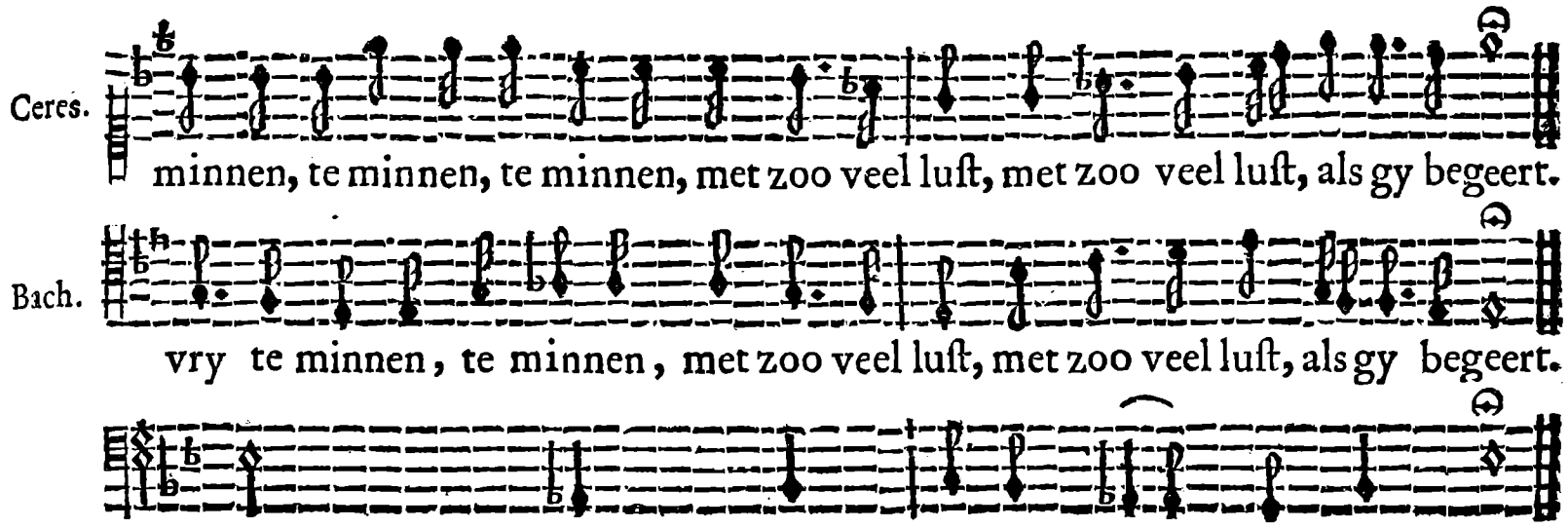
Ceres.
minnen, te minnen, te minnen, met zoo veel luſt, met zoo veel luſt, als gy begeert.
Bach.
vry te minnen, te minnen, met zoo veel luſt, met zoo veel luſt, als gy begeert.

Bachus.

Verſchynt gy knapen, die door drajen, en het keren
Van 't Lichaam kunt den grond van dans en zangkonſt leren,
Daar 't allermiſt van uw bewegen toont een blyk,
Dat g'over eenſtemt met de klanken der Muzyk.

Een veldmuzyk van ſchalmeien fluiten en zakpypen, waar op eenige Bachanten danſſen daar de hardes en harderinnen zich onder mengen.

'T gaat wel, gy Ceres, zyt met Bachus waard geprezen,
Want Venus zonder u kan niet recht luſtig wezen.
Maar laten wy de Vrêe, die voert nu toch 't gezach,
Aanroepen op dat zy bezeeg'le dit verdrag.

Te gelyk.

O Vrede, die zoo lieflyk harten bind,
Boey ons onſcheid'lyk met uw keten.
Wie kan in kryg van vreugde weten.
Maak dat de Vrêe van elk weer zy bemint

Cant. O Vrede, die zoo lief- lyk har- ten bind,

Altus. O Vrede, die zoo lieflyk har- ten bind, Boey ons on-

Baſſus O Vrede, die zoo lieflyk har- ten bind, Boey

Baſſus Cont.

Cant. Boey ons on- ſcheid'lyk met uw ke- ten.

Altus. ſcheid'lyk met uw ke- ten.

Baſſus ons on- ſcheid'lyk met uw ke- ten.

Baſſus Cont.

Wie
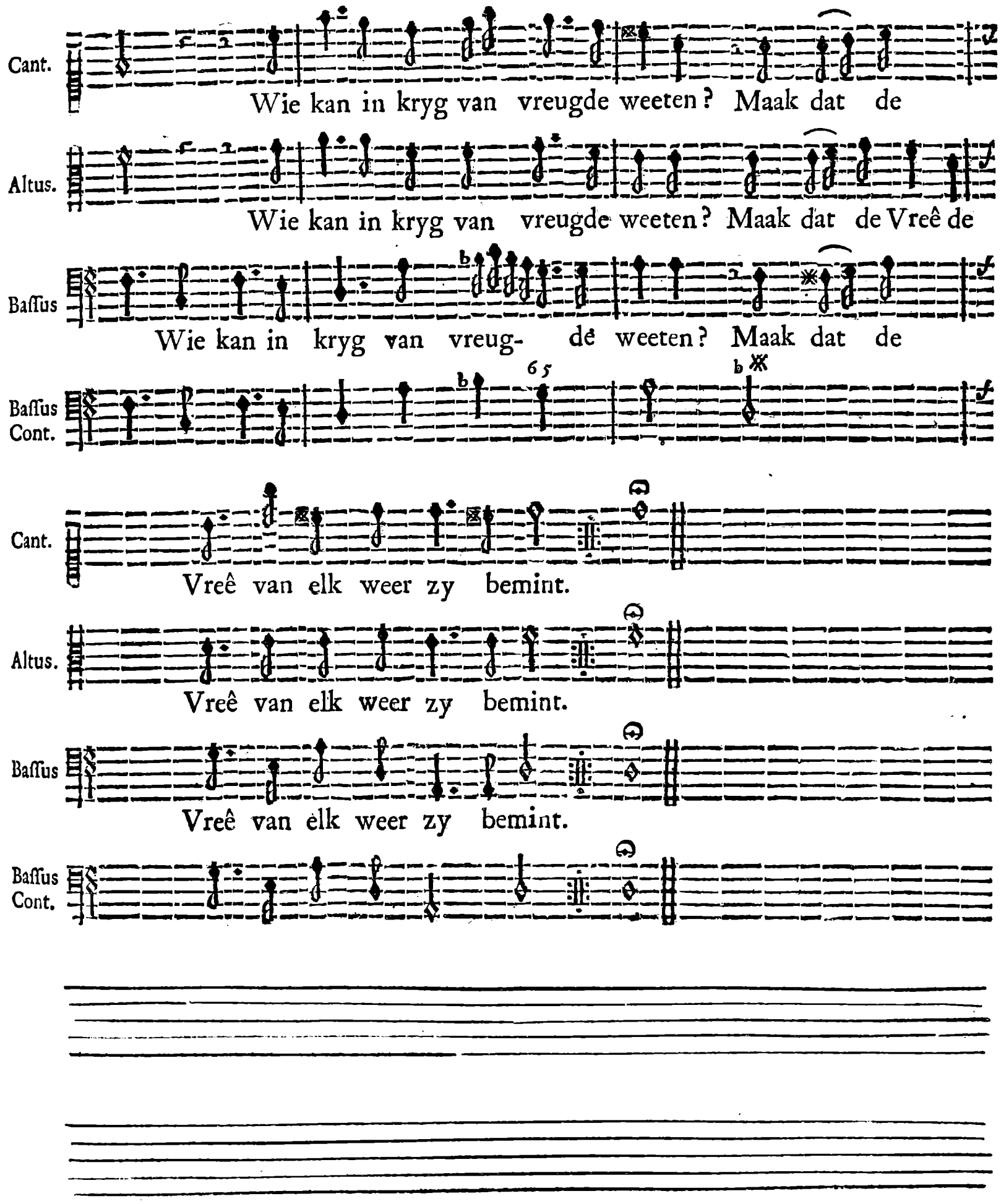
Cant.
Wie kan in kryg van vreugde weeten? Maak dat de
Altus.
Wie kan in kryg van vreugde weeten? Maak dat de Vreê de
Baſſus
Wie kan in kryg van vreug- dē weeten? Maak dat de
Baſſus
Cont.
65
Cant.
Vreê van elk weer zy bemint.
Altus.
Vreê van elk weer zy bemint.
Baſſus
Vreê van elk weer zy bemint.
Baſſus
Cont.

Daar

Daar word achter het Toneel een geluit van ſtemmen en inſtrumenten gehoort.

Ceres.

De ſchoone weerklank van dit aangenaam geluit
Lokt al het volk, naa 't ſchynt, ten velde en ſteden uit.

De Minnaars en Minnareſſen met eenig gevolg zingen

Men danke die Goddin,
Die ons de Vreê wil geven.
Gy Vrede, kom naar onzen zin,
Verhaaſt de vreugde van ons leven.
Wat kanmen weygeren in dezen ſtant,
Aen Venus, die de kroon der ſchoonheid ſpant?
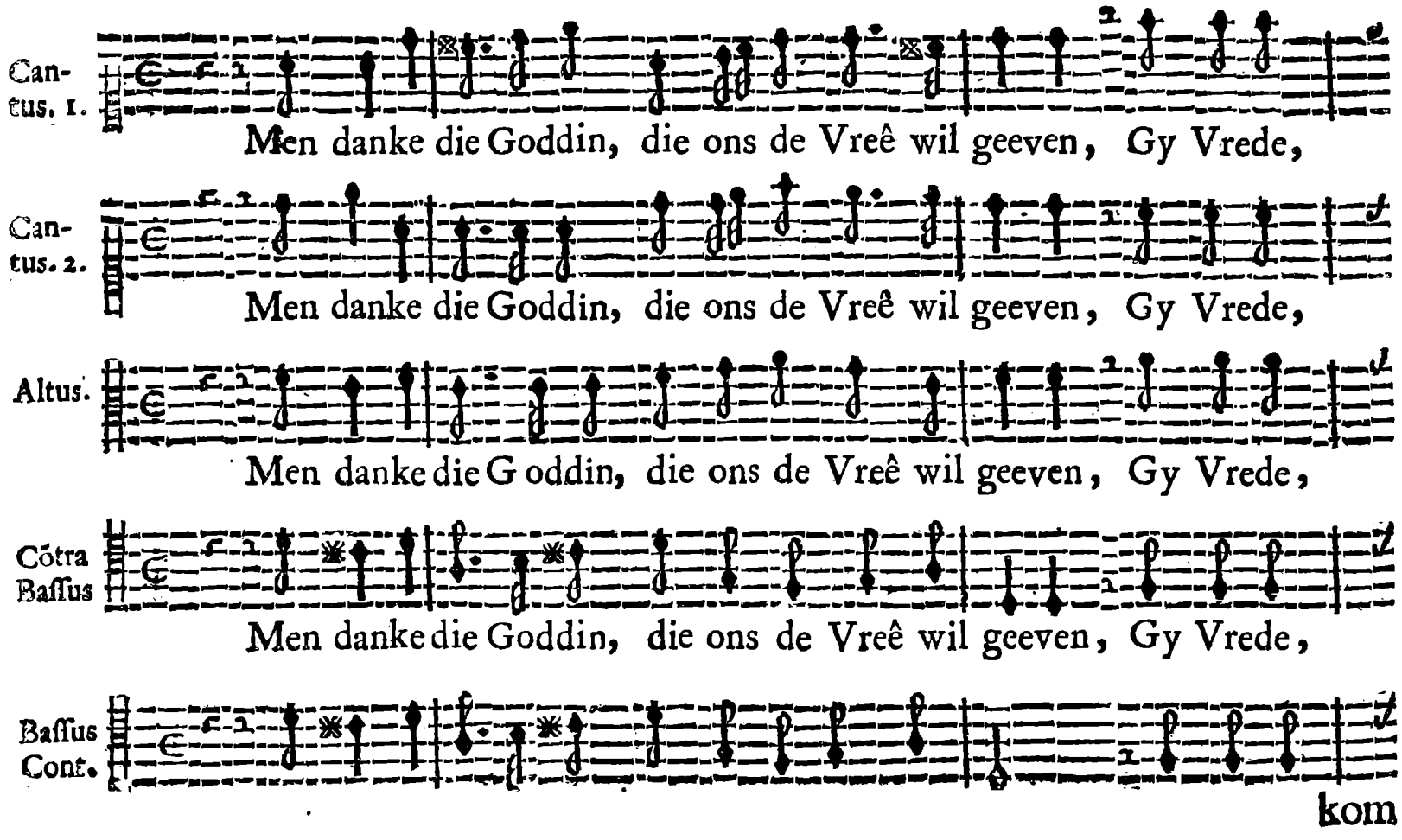
Can-
tus. 1.
Men danke die Goddin, die ons de Vreê wil geeven, Gy Vrede,
Can-
tus. 2.
Men danke die Goddin, die ons de Vreê wil geeven, Gy Vrede,
Altus.
Men danke die Goddin, die ons de Vreê wil geeven, Gy Vrede,
Cõtra
Baſſus
Men danke die Goddin, die ons de Vreê wil geeven, Gy Vrede,
Baſſus
Cont.

kom

Cantus 1. Kom, kom, kom naar on- zen zin, Verhaaft, verhaaft de

Cantus 2. Kom, naar on- zen zin, Verhaaft de

Altus. Kom, :ff: kom naar on- zen zin, Verhaaft de vreug- de

Cõtra Baſſus Kom, kom, kom naar onzen zin, Verhaaft de vreug-

Baſſus Cont.

Cantus 1. vreug- de van ons le- ven. Wat kanmen wey- geren

Cantus 2. vreugde van ons le- ven. Wat kanmen wey- geren

Altus. vreugde van ons leven.

Cõtra Baſſus de van ons le- ven. Wat kanmen wey- geren

Baſſus Cont.

Can-
tus. 1.

in de- zen ſtant, in dezen ſtant, Aan Venus,

Can-
tus. 2.

in de- zen ſtant, Wat kanmen weygeren in dezen ſtant, Aan

Altus.

Wat kanmen wey- ge- ren in dezen ſtant, Aan Venus,

Cõtra
Baſſus

in dezen ſtant, in dezen ſtant, Aan Venus, :ſſ:

Baſſus
Cont.

Can-
tus. 1.

aan Venus, die de kroon der ſchoonheid ſpant?

Can-
tus. 2.

Venus, die de kroon der ſchoonheid ſpant?

Altus.

die de kroon der ſchoonheid ſpant?

Cõtra
Baſſus

die de kroon der ſchoonheid ſpant?

Baſſus
Cont.

De vrede daalt in een wolk, terwyl dit gezongen word.

Ziet hier de langgewenſte Vrêe,
Met al 't gevolg, van haar bekoorlykheden.
De treurſtof is nu teffens afgeſneden.
Zy brengt u niet dan vreugd en liefde mêe,
En keert in heil, al 't leet, voorhêen geleden.
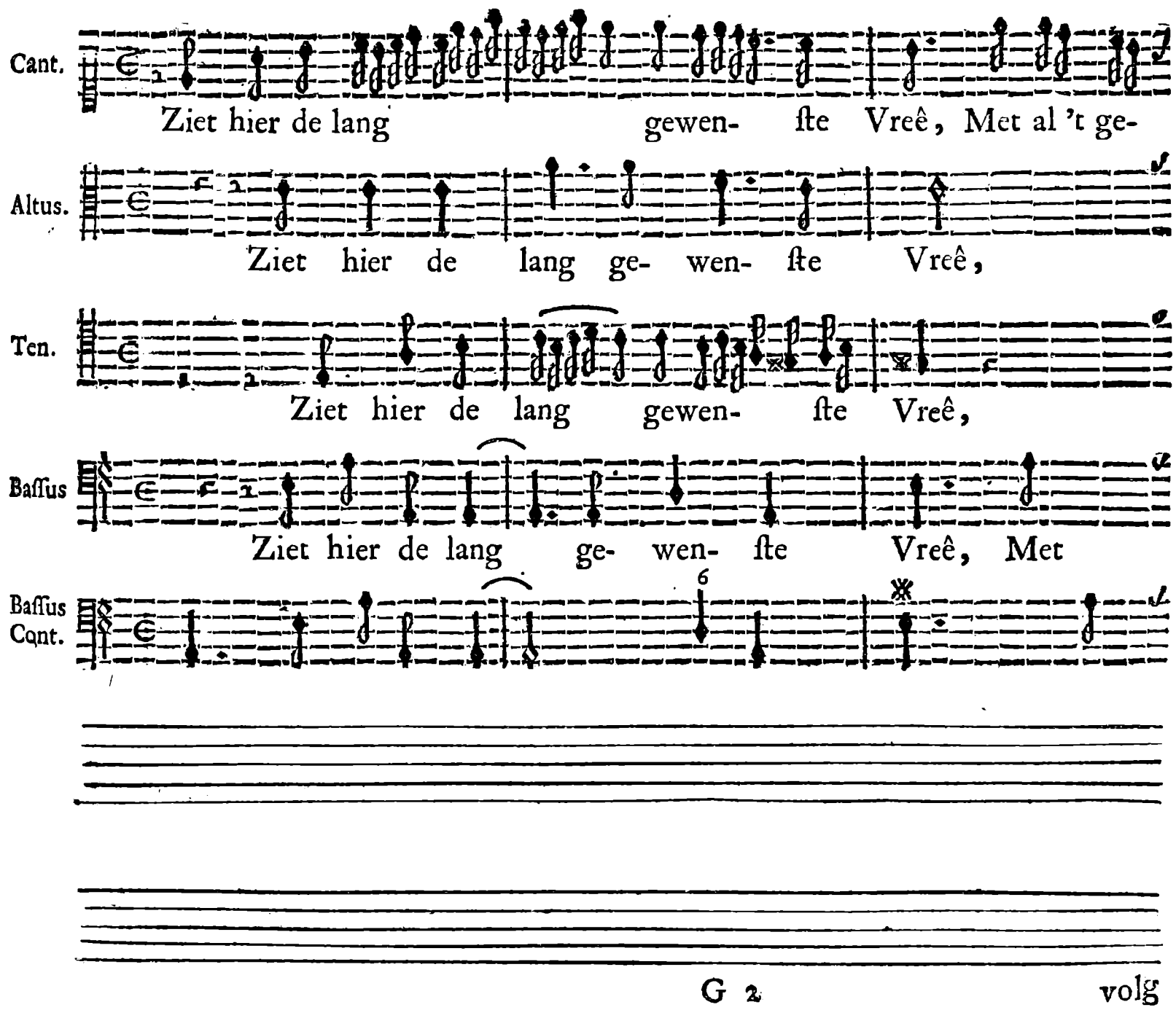
Cant.
Ziet hier de lang gewen- ſte Vreê, Met al 't ge-
Altus.
Ziet hier de lang ge- wen- ſte Vreê,
Ten.
Ziet hier de lang gewen- ſte Vreê,
Baſſus
Ziet hier de lang ge- wen- ſte Vreê, Met
Baſſus Cont.

Cant. volg, 't gevolg, van haar bekoorlyk- heden. De treurſtof is nu

Altus. met al 't ge- volg, van haar bekoorlykheden. De treurſtof is nu

Ten. met al 't ge- volg, van haar bekoorlykheden. De treurſtof is nu

Baſſus al 't ge- volg, 't gevolg, van haar bekoorlyk- he- den. De treurſtof is nu

Baſſus Cont. 4 3

Cant. teffens af- ge- ſneden. Zy

Altus. teffens af- geſneden. Zy brengt u niet dan vreugd

Ten. teffens afgeſneden. Zy brengt u niet dan vreugd dan vreugd

Baſſus teffens af- geſneden. Zy brengt u niet dan vreugd dan

Baſſus Cont. 6 7 6

brengt

Cant. brengt u niet dan vreugd en liefde meê,

Altus. dan vreugd en liefde meê, En keert in

Ten. Zy brengt u niet dan vreugd en liefde meê, En keert in

Baſſus vreugd dan vreugd en liefde meê, En keert in heil al 't

Baſſus Cont.

Cant. En keert in heil, al 't leet, voor heen gele- den.

Altus. heil, al 't leet, voor heen ge- le- den.

Ten. heil, *:fff:* al 't leet, voor heen geleden.

Baſſus leet, al 't leet, voor heen ge- le- den.

Baſſus Cont.

Vrede.

Ik kom hier van 't paleis des hemels nederdaalen,
Om met myn glanſſen al die landen t'overſtraalen,
Daer elk my ziet met vreugd en wenſchen te gemoet.
Het ſtaal heeft lang genoeg in 't bloedig veld gewoet,
En lang genoeg dorſt hier de wreede kryg regeeren,
En my in 't aangezicht braveeren.
Komt hier gy helden, vol van vier.
Komt offert my uw krygslaurier,
En laat het u toch in Oranje-ſchaduw luſten
Hier veilig onder myn olyven te gaan ruſten.

Jupyn heeft eindelyk ter liefde van Europe,
Die hy de waardigſte acht, zelfs boven uwe hope,
U toegeſtiert een wenſchelyke Vrêe.
Viert haar met dankbaarheid, zy brengt de zegen mêe.
Laat nu ook d'Eendracht, die de harten weet te ſtrenglen,
Zich ſteets in uw gezelſchap meng'len.
Die lieve keten, die gezwind
Zoo wel als eeuwig harten bind,
Die houw met ſnoeren van Oranje u ſteets geſlooten,
Op dat geduurig dus uw welvaart mag vergrooten.

De vruchtbrê Ceres, nu van 't oorlogs vier ontſlagen,
Voldoe weer teenemael des Akkermans behagen,
En vul de ſchuur met graanen geel als gout.
Neptuin zie weer de zee van vloot op vloot gebout,
En voer met vryheid nu de Nederlandſche vaanen,
By Perſiaan, en Indianen.
De zeeman vind' nu, ryk gela'en,
Weer alle havens openſtaan,
En 't weder zyds verbant van handel, zonder ſchroomen,
Moet met vermaek en ſchat dees Landen overſtroomen.

Nu zalmen weder de verbannen Zanggoddinnen

In

In 't licht zien komen, en vermaken onze zinnen,
En ſtreelen 't oor met hemelſche muzyk.
Zy geven op 't Toneel van hunne geeſt wêer blyk;
'T zy in hoogdravende, of in boertige gedichten:
Zy komen weer een gout eeuw ſtichten,
Maar ſieren die met pracht en vlyt,
En eed'le konſt, van jonger tyd.
De Min alleen gebruikt nu ſchichten, vier en boogen,
En niemand dwingt het hart, als twee bekoorlyke oogen.

Te gelyk.

Gelukkigh Nederland!
Gy zyt verhoort, en ziet het einde van uw lyden.
De Vrede komt u weer verblyden,
En alles brengen in zyn ouden ſtant.

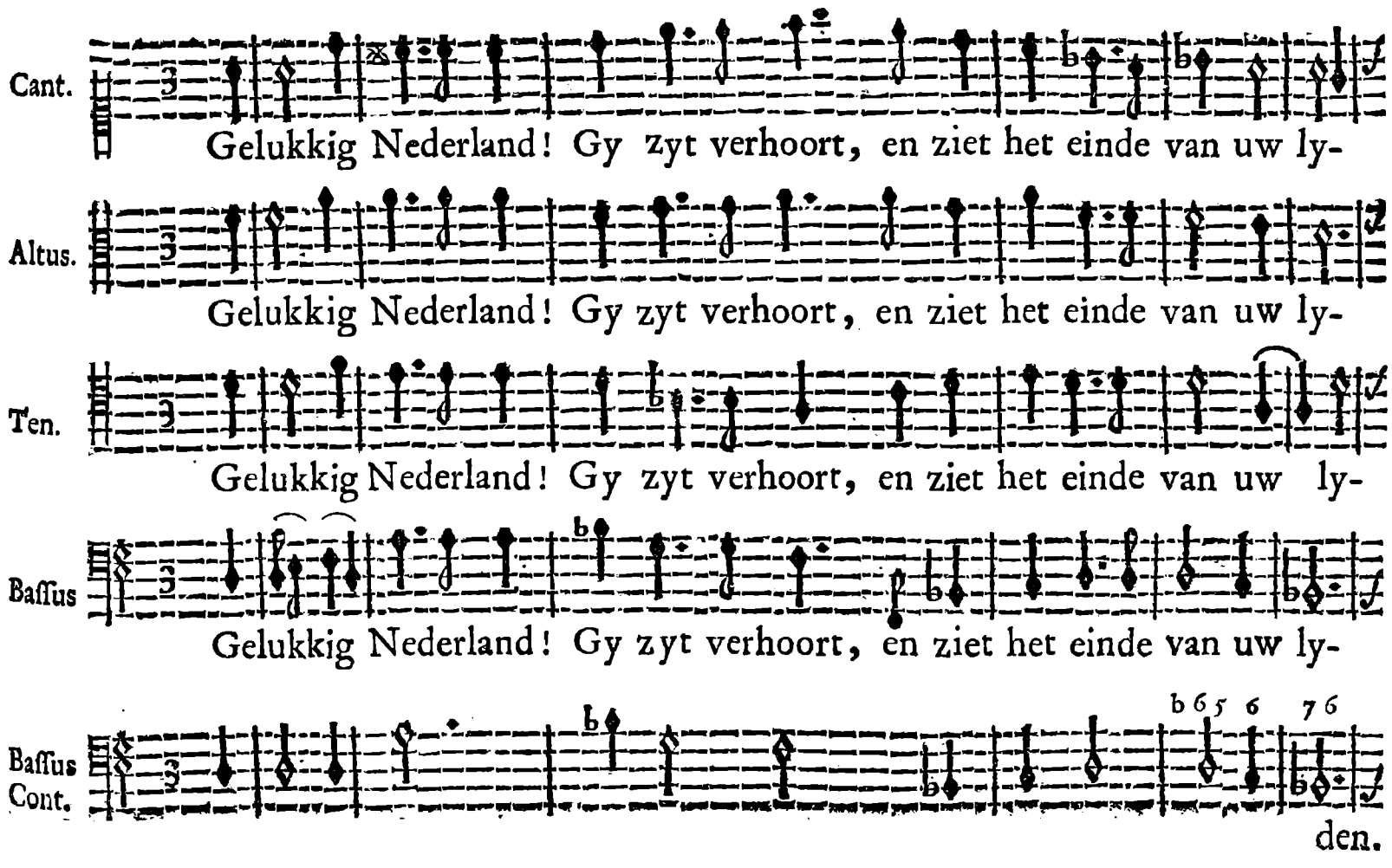
Cant.
Gelukkig Nederland! Gy zyt verhoort, en ziet het einde van uw ly-
Altus.
Gelukkig Nederland! Gy zyt verhoort, en ziet het einde van uw ly-
Ten.
Gelukkig Nederland! Gy zyt verhoort, en ziet het einde van uw ly-
Baſſus
Gelukkig Nederland! Gy zyt verhoort, en ziet het einde van uw ly-
Baſſus
Cont.
den.

Cant. den. De Vrede komt u weer ver- blyden, En al- les brengen

Altus. den. De Vrede komt u weer verblyden, En alles brengen

Ten. den. De Vrede komt u weer verblyden, En alles brengen

Baſſus den. De Vre- de komt u weer verblyden, En al- les

Baſſus Cont. 65

Cant. En al- les brengen in zyn ouden ſtant.

Altus. En alles brengen in zyn ouden ſtant.

Ten. En alles brengen in zyn ou- den ſtant.

Baſſus brengen in zyn ouden ſtant.

Baſſus Cont.

Neptunus.

Wat vreugdezang is dit! wat klinkt my hier in d'ooren?
Is dan geen dank altoos voor al myn dienſt beſchooren,
En ſluitmen zonder my, en is zo menig held,
In myne ryken door een brave doot gevelt,
My geen getuige, wat ik uitwerkte om de Vrede,
En hoe geruſt ik bragt de vlooten op haar rede?
En zonder my, dit Land, hoe machtig dat het was,
Lag lang verdronken in myn grondelooze plas.

Venus.

Ik bid, vergeef het ons, dewyl wy u genegen
Om uw zorgvuldigheid bedanken voor uw zegen,
En bidden, dat gy ook bezegelt deze Vrêe.
Want anders word dit Land beſtulpt van alle wêe.

Neptunus.

Wel aan, de Liefde, die ik waarlyk al myn dagen
Tot dit geweſt heb met een tederheid gedragen,
Dat ook de paalen van myn ryk heeft uitgebreid
Door onvermoeide zorg, en waterdapperheid,
Zalm' aan geen zaken, die my quetſen, meer doen denken.
Dies hef ik aan, om haar een zegenzang te ſchenken.

Leeft lang in overvloet, en vrêe.
Doorſnyt geruſt met uw bevrachte kielen,
Alwaar 't u luſt, myn ryke zee.
Laat weer myn heerſchappy van bootsgezellen krielen.
Zoo vloeie u d'overvloet,
Uit mynen ſchoot, van zelver te gemoet.

NEPTUNUS.

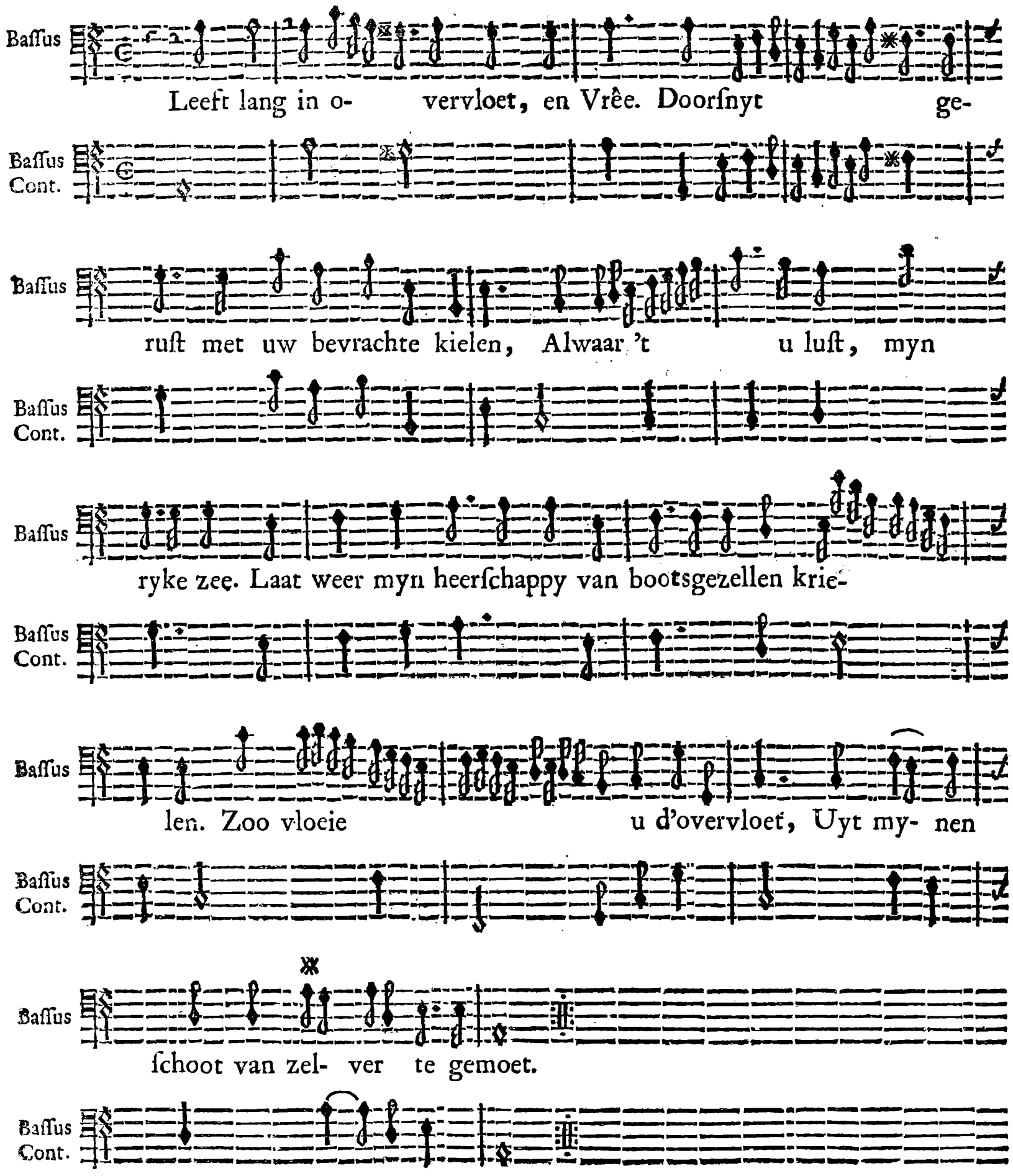

Venus.

Venus.

Die zegen, Zeegod, ſtaat my wonderlyk wel aan.

Neptunus.

**Eolus verſchynt.* Kom hier Eool, kom hier *. Laat nu uw buld'ren ſtaan,
Betoom uw Dienaars, alsz' oplopend' zyn aan 't raazen,
Laat hun gedruis niet meer den reiziger verbaaze n;
Verſterk zoo lieffelyk hun adem met uw kracht,
Dat yder Neerlandsſchip aanſtreef met ryke vracht.

Eolus,

Ik zal u noit in uw beveelen wederſtreeven,
U die al 't aardryk doet voor uwen Drietant beeven.
Gy winden, dien ik heb voor heenen toegeſtaan
Te buld'ren, naar uw zin, op al den Oceaan,
De winden vliegen naar beneden. 'K herroep, het geen ik u voor dezen heb bevolen.
Duikt in uw kerker weer, en onderaardſche holen.
Zy zyn gegaan. Nu 't vier der kryg gedooft in zee.
Laat uw Trompetten voort uitblazen deze Vrêe.

1.

De Vrê vertoont zich weder;
d'Oranjeboom geeft luſt.
Elk legt zich veilig neder,
Die in die ſchaduw ruſt.
Hoe fel de Zon mag blaaken,
Die lommer ſchut zyn brand.
Laat d'Echo 't ruchtbaar maaken,
Ten trooſt van 't Vaderland.

2.

Elk juigt om zulk een zegen,
Het wenſchelykſte op aard'
Zoo loffelyk verkregen.
Nu dientze wel bewaart.
Hoe meer zy kan bekooren
De Vrêe, van elk bemint,
Hoe eer zy word verlooren;
Dies houtze, als gyze vind.

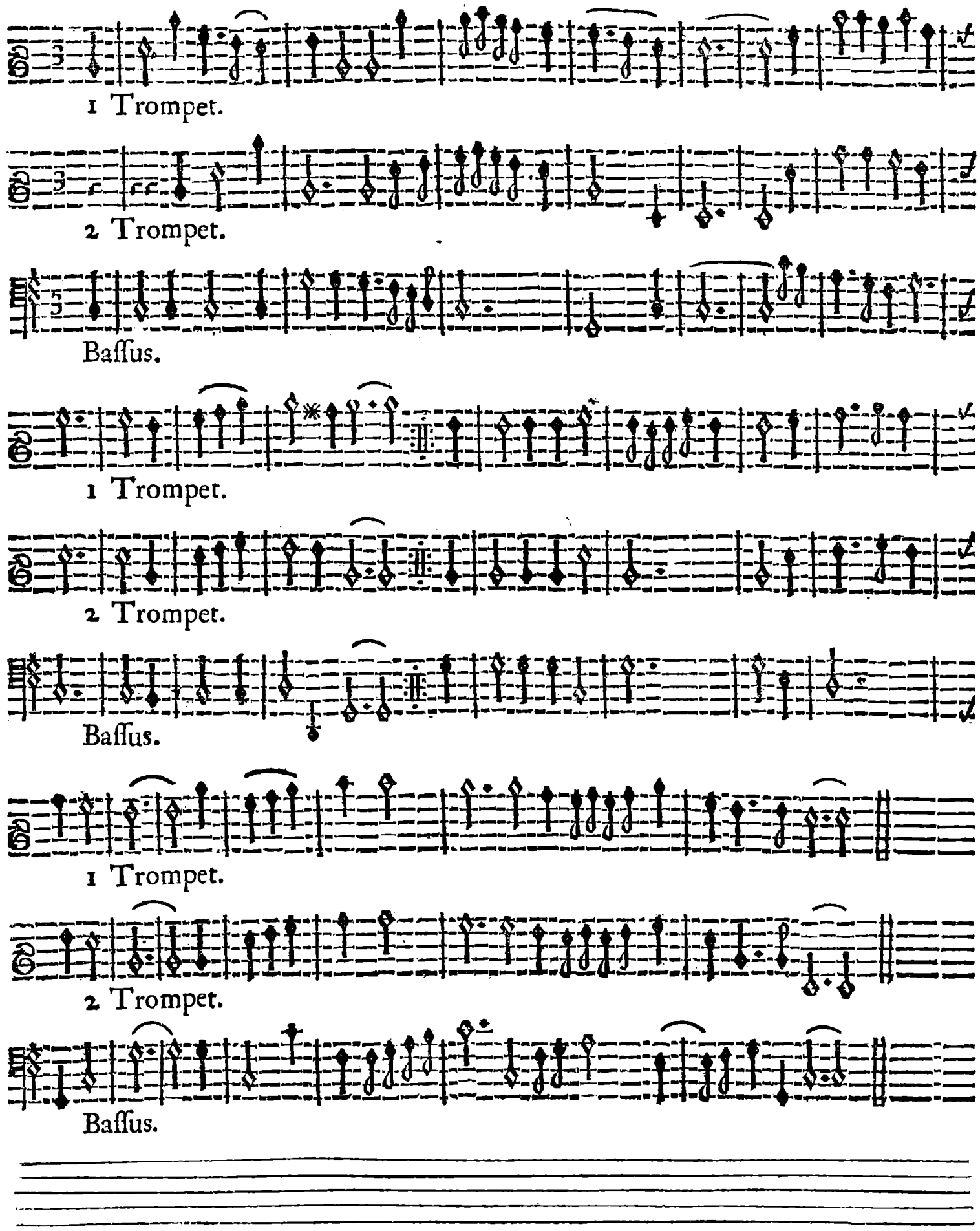
1 Trompet.
2 Trompet.
Baſſus.
1 Trompet.
2 Trompet.
Baſſus.
1 Trompet.
2 Trompet.
Baſſus.

De

Cant.

De Vreê ver- toont zich we- der; d'Oranje- boom geeft luſt. Elk

Altus.

De Vreê ver- toont zich we- der; d'Oranje- boom geeft luſt. Elk

Ten.

De Vreê ver- toont zich we- der; d'Oranje- boom geeft luſt. Elk

Baſſus

De Vreê ver- toont zich we- der; d'Oranje- boom geeft luſt. Elk

Baſſus
Cont.

Cant.

legt zich veilig ne- der, Die in die ſchaduw ruſt.

Altus.

legt zich vei- lig ne- der, Die in die ſchaduw ruſt.

Ten.

legt zich veilig ne- der, Die in die ſchaduw ruſt.

Baſſus

legt zich veilig ne- det, Die in die ſchaduw ruſt.

Baſſus
Cont.

Cant. Hoe fel de zon mag blaa- ken, Die lommer ſchut zyn brand. Laat

Altus. Hoe fel de zon mag blaa- ken, Die lommer ſchut zyn brand. Laat

Ten. Hoe fel de zon mag blaa- ken, Die lommer ſchut zyn brand. Laat

Baſſus Hoe fel de zon mag blaa- ken, Die lommer ſchut zyn brand. Laat

Baſſus Cont. 7

Cant. d'Echo 't ruchtbaar maaken, Ten trooſt van 't Vaderland.

Altus. d'E- cho 't ruchtbaar maaken, Ten trooſt van 't Vaderland.

Ten. d'E- cho 't ruchtbaar maaken, Ten trooſt van 't Vaderland.

Baſſus d'Echo 't ruchtbaar maaken, Ten trooſt van 't Vaderland.

Baſſus Cont.

Hier

Hier blazen de Trompetten als vooren, waar naa het tweede Vaars volgt, op het eygen gezang.

Neptunus.

Komt hier myn Tritons, wyl geen kryg ons meer zal ſtooren,
Laat over land en zee nu uw kinkhoorens hooren.

Een over eenſtemming van Muzyk, als krombоorens, waar op drie Tritons danſen.

De Hemel opent zich. gelukkig Nederland!
Jupyn kroont zelfs uw vrede, en zegent uwen ſtant.

Het Toneel verandert in een Hemel, van boven zietmen 't paleis van Jupiter. de pilaren en ſieraden der zelve zyn van gout, en geſteente, in't midden is alles vervult met Minnegoodjes als Engelen uitgeruſt, met een ronde open Tempel, die recht voor de Zon ſtaat, welke met zyn ſtraalen verſcheide plaatzen doorſchittert. onder aan zyn verſcheide halve ronden, of boogen van wolken, die de geheele breette van het Toneel beſlaan, en nederdalen. op de voorſte wolk zit Apollo alleen. De Muzykanten, rykelyk gekleed, van wederzyden afdalende ſpelen, tot Apollo zingt.

Laat nu met vreugd voorleden ſmarten vaaren.
Jupyn ſchenkt u de Vrede, en mint uw ſtaat.
De Minnegod maak die beſtendigh met'er daat,
En wil uw heil zoo wel bewaaren,
Dat nimmer nyt, noch wraak,
Die onſtantvaſtigh maak.

Laat

1 Sachtefluit.

2 Sachtefluit.

Baſſus

Apol.

Laat nu met vreugd voorleden ſmarten

Baſſus
Cont.

1 Sachtefluit.

2 Sachtefluit.

Baſſus

Apol.

vaaren. Jupyn ſchenkt u de Vrede, en mint uw ſtaat. De Minnegod maak

Baſſus
Cont.

die
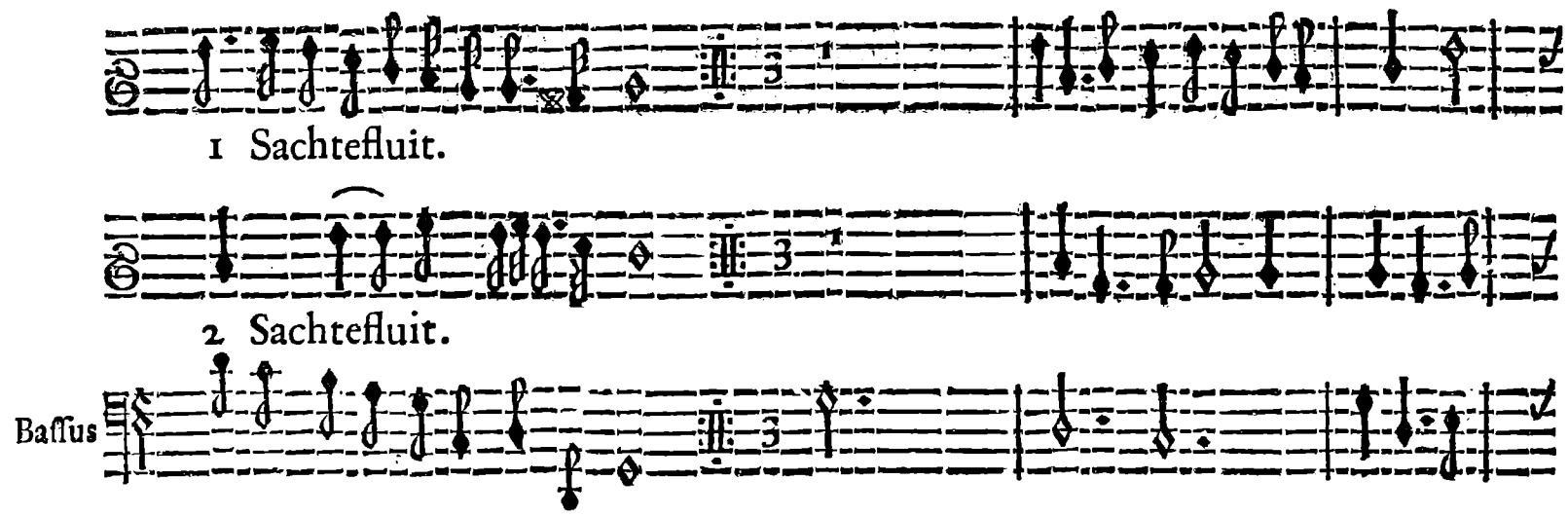
1 Sachtefluit.
2 Sachtefluit.
Baſſus

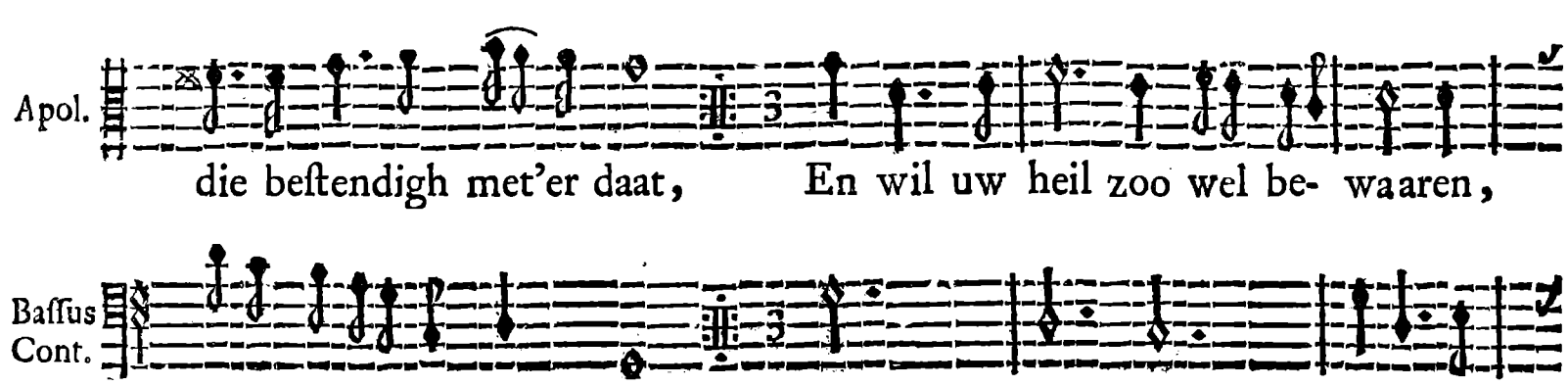
Apol.
die beſtendigh met'er daat, En wil uw heil zoo wel be- waaren,
Baſſus
Cont.

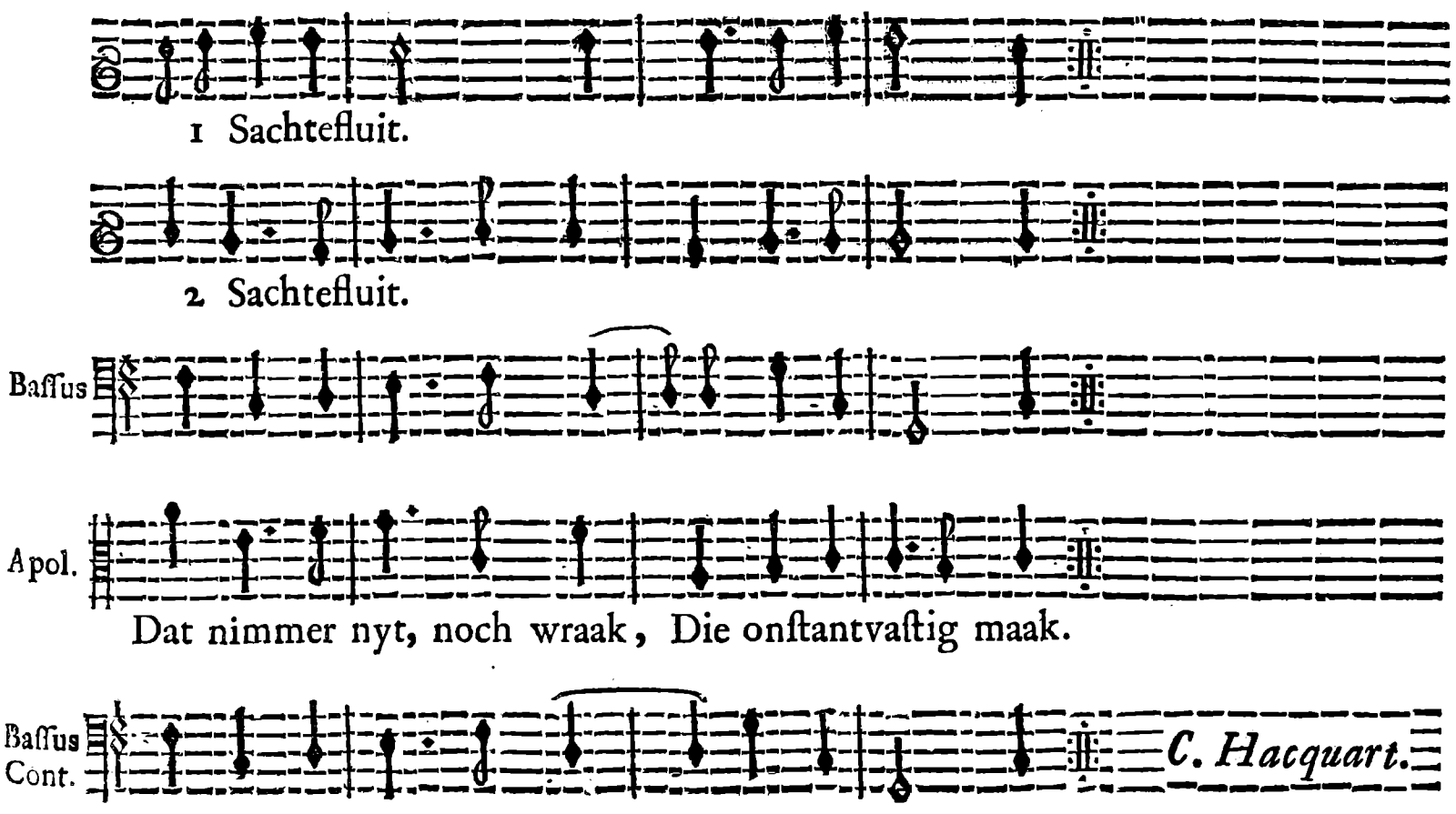
1 Sachtefluit.
2 Sachtefluit.
Baſſus
Apol.
Dat nimmer nyt, noch wraak, Die onſtantvaſtig maak.
Baſſus
Cont.
C. Hacquart.

Jupiter.

Merkuur, gy trouwe tolk, en Dienaar van de goden,
En gy, o faam, door myn bevel hier beide ontboden,
Nu Neerland is gered uit zoo veel krygselend,
Maakt deze blyde maar al 't aardryk door bekent.

Merknur, en de faam vliegen weg onder 't geluit van Trompetten.

t'Amſterdam, by Paulus Matthyſz., gedrukt.